

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

26 mai 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte: Timofti Vladimir

Judecători: Cobzac Elena, Toma Nadejda, Diaconu Iurie și Guzun Ion

judecând fără citarea părților, recursul ordinar, declarat de către acuzatorul de stat, procuror în Procuratura de Circumscripție Chișinău – Devder Djulieta în comun cu acuzatorul de stat, procuror în Procuratura Anticorupție – Iachimovschi Octavian, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 iunie 2019, în cauza penală privindu-i pe

Coval Dorin xxxxx,

Sandu Marin xxxxx,

Termenul de examinare a cauzei:

1. Prima instanță: 22.01.2014 - 22.12.2017;
2. Instanța de apel: 01.02.2018 - 12.06.2019;
3. Instanța de recurs: 29.10.2019 - 26.05.2020.

Asupra admisibilității recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Central) din 22 decembrie 2017, Sandu Marin a fost achitat de comiterea infracțiunii prevăzută și sancționată la art.42 alin. (5), 324 alin. (3) lit. a) Cod penal, pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

Coval Dorin a fost achitat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (2), 324 alin. (3) lit. a) Cod penal, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

La fel, Coval Dorin a fost achitat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 307 alin. (1) Cod penal (învinuirea din cadrul Rechizitoriului Procuraturii Anticorupție din 20.05.2014), pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

Coval Dorin a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 307 alin. (1) Cod penal (învinuirea din cadrul Rechizitoriului Procuraturii Anticorupție din 17.05.2015), cu liberarea acestuia de răspundere penală, din motivul intervenirii prescripției tragerii la răspundere penală.

Prin aceeași sentință a fost soluționată soarta corpurilor delictive.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, prin rechizitoriul Procuraturii Anticorupție din 09.11.2013, inculpații Coval Dorin și Sandu Marin sunt învinuiți de comiterea infracțiunii prevăzută de art. 42 alin. (5), 324 alin. (3) lit. a) Cod penal.

Prin Rechizitoriile Procuraturii Anticorupție din 20.05.2014 și 17.05.2015, au fost trimise în instanța de judecată cauzele penale privind învinuirea inculpatului Coval Dorin de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 307 alin. (1) Cod penal.

Cele trei cauze au fost conexate pentru examinare într-o singură procedură, în ordinea și consecutivitatea parvenirii lor în instanța de judecată.

Prin Rechizitoriul Procuraturii Anticorupție din 09.11.2013 s-au invocat următoarele:

Sandu Marin, fiind persoană publică, deținând funcția de specialist principal în cadrul Serviciului documentare în aparatul Judecătorei Căușeni, numit prin ordinul nr. 281 din 13.11.2012 al președintelui Judecătorei Căușeni, a comis infracțiunea prevăzută de art. art.42 alin.(5), 324 alin.(3) lit. a) Cod penal în următoarele circumstanțe: La 05.08.2013, Sandu Marin, urmărind scopul primirii bunurilor ce nu i se cuvin, susținând în fața lui Mîndrilă Iulian că are influență asupra judecătorului, Judecătorei Căușeni, Coval Dorin, care potrivit art. 123 alin.(3) Cod penal este persoană cu funcție de demnitate publică, acționând cu intenție directă conform înțelegerii prealabile cu acesta, a pretins de la Mîndrilă Iulian pentru sine și pentru judecătorul Coval Dorin, 300 litri de motorină și 100 litri de benzină (cu valoarea totală de 6450 lei) sub formă de tichete preplătite pentru alimentare cu combustibil a mijloacelor de transport, eliberate de compania petrolieră „Lukoil”, precum și mijloace bănești în sumă de 500 de lei pentru ca judecătorul Dorin Coval să pronunțe hotărâri de încetare a proceselor contravenționale nr. 4-466/13 și nr. 4-467/13 pe cauzele cu privire la contravențiile prevăzute de art.243, art.242 alin.(1) și art.232 alin.(1) Cod contravențional, pretins a fi comise de către Mîndrilă Iulian, care se aflau în procedura judecătorului Coval Dorin.

În continuare, urmărind scopul realizării intențiilor sale infracționale orientate spre primirea ilegală a bunurilor și mijloacelor bănești ce nu i se cuvin, la 07.08.2013, aflându-se în biroul său de serviciu din incinta Judecătorei Căușeni amplasată pe adresa xxxxx, Sandu Marin a primit de la Mîndrilă Iulian bunurile anterior pretinse și anume, 300 litri de motorină și 100 litri de benzină (cu valoarea totală de 6450 lei) sub formă de tichete preplătite pentru alimentare cu combustibil a mijloacelor de transport eliberate de compania petrolieră „Lukoil” precum și mijloace bănești în sumă de 500 de lei, pentru ca judecătorul Coval Dorin să pronunțe hotărâri de încetare a proceselor contravenționale nr. 4-466/13 și nr. 4-

467/13 pe cauzele cu privire la contravențiile prevăzute de art.243, art.242 alin. (1) și art.232 alin.(1) Cod contravențional, pretins a fi comise de către Mîndrilă Iulian, care se aflau în procedura judecătorului Coval Dorin. În consecință, la 07.08.2013, judecătorul din cadrul Judecătoriei Căușeni, Coval Dorin, care era la acel moment persoană cu funcție de demnitate publică, a pronunțat și emis în favoarea lui Mîndrilă Iulian hotărâri de încetare a cauzelor contravenționale nr. 4-466/13 și nr. 4-467/13, hotărâri care, contrar prevederilor art.463 alin.(1) Cod contravențional, care prevede că în cel mult 3 zile de la data pronunțării hotărârii judecătorești, copia ei se remite părților care nu au fost prezente la ședința de judecare a cauzei contravenționale și, la cerere, celor prezente, faptul expedierii consemnându-se în dosar, le-a transmis lui Mîndrilă Iulian prin intermediul angajatului Judecătoriei Căușeni Sandu Marin, în scopul onorării obligațiilor sale ilegale asumate la pronunțarea și emiterea hotărârilor menționate.

Astfel, s-a invocat faptul că, prin acțiunile sale intenționate, Sandu Marin, a contribuit în calitate de complice la pretinderea și primirea prin mijlocitor de către o persoană cu funcție de demnitate publică de bunuri ce nu i se cuvin, pentru sine, pentru a îndeplini acțiuni în exercitarea funcției sale, adică a săvârșit infracțiunea prevăzută de art.art.42 alin.(5) 324 alin. (3) lit. a) Cod penal.

În partea ce ține de inculpatul Coval Dorin, în cadrul actului de inculpare s-a menționat că, fiind numit în funcția de judecător de instrucție la Judecătoria Căușeni prin decretul Președintelui Moldova nr.1811 din 13.05.2004, ulterior prin decretul nr. 247 din 05.08.2011 al Președintelui Republicii Moldova, numit în funcția de judecător de instrucție până la atingerea plafonului de vârstă, fiind în conformitate cu prevederile art. 123 alin.(3) Cod penal, persoană cu funcție de demnitate publică al cărei mod de numire este reglementat de art. 116 alin.(2) din Constituția Republicii Moldova și de art. 11 alin.(1) din Legea nr. 544 din 20.07.1995 cu privire la statutul judecătorului, contrar prevederilor art. 15 alin.(1) pct. d) și pct. e) al aceleiași Legi, care stabilesc că judecătorii sunt obligați să se abțină de la fapte care dăunează intereselor serviciului și prestigiului justiției, care compromit cinstea și demnitatea de judecător, provoacă îndoieli față de obiectivitatea lor și să respecte prevederile Codului de Etică a judecătorului, a comis cu intenție coruperea pasivă în următoarele circumstanțe.

La 05 august 2013, judecătorul de instrucție din cadrul Judecătoriei Căușeni, Dorin Coval, acționând de comun acord cu angajatul din cadrul aceleiași judecătorii, Sandu Marin, prin intermediul ultimului, a pretins de la Mîndrilă Iulian tichete pentru alimentare cu combustibil pentru o cantitate de 300 de litri de motorină și 100 de litri de benzină eliberate de compania petrolieră „Lukoil” în sumă totală de 6 450 de lei, precum și bani în sumă de 500 de lei, bunuri ce nu i se cuvin, pentru pronunțarea hotărârilor de încetare a proceselor contravenționale nr.

4-466/13 și nr. 4-467/13 pe cauzele cu privire la contravențiile prevăzute de art.243, art.242 alin.(1) și art.232 alin.(1) Cod contravențional, pretins a fi comise de către Mîndrilă Iulian.

În continuarea acțiunilor sale criminale, la 07 august 2013, judecătorul din cadrul Judecătoriei Căușeni, Coval Dorin, acționând de comun acord cu angajatul din cadrul aceleiași judecătorii, Sandu Marin, prin intermediul ultimului, a primit de la Mîndrilă Iulian tichete pentru alimentare cu combustibil pentru o cantitate de 300 litri de motorină și 100 litri de benzină, eliberate de compania petrolieră „Lukoil”, în sumă totală de 6450 lei, precum și bani în sumă de 500 lei, bunuri ce nu i se cuvin, pentru pronunțarea hotărârilor de încetare a proceselor contravenționale nr. 4-466/13 și nr. 4-467/13 pe cauzele cu privire la contravențiile prevăzute de art.243, art.242 alin.(1) și art.232 alin.(1) Cod contravențional, pretins a fi comise de către Mîndrilă Iulian. În consecință, la 07.08.2013, judecătorul din cadrul Judecătoriei Căușeni Coval Dorin, care era la acel moment persoană cu funcție de demnitate publică, a pronunțat și emis în favoarea lui Mîndrilă Iulian, hotărâri de încetare a cauzelor contravenționale nr. 4- 466/13 și nr. 4-467/13, hotărâri care, contrar prevederilor art.463 alin.(1) Cod contravențional, care prevede că în cel mult 3 zile de la data pronunțării hotărârii judecătorești copia ei se remite părților care nu au fost prezente la ședința de judecare a cauzei contravenționale și, la cerere, celor prezente, faptul expedierii consemnându-se în dosar, le-a transmis lui Mîndrilă Iulian, prin intermediul angajatului Judecătoriei Căușeni, Sandu Marin, în scopul onorării obligațiilor sale ilegale asumate la pronunțarea și emiterea hotărârilor menționate.

Astfel, s-a invocat faptul că, prin acțiunile sale intenționate, judecătorul Coval Dorin, fiind persoană cu funcție de demnitate publică, a comis infracțiunea prevăzută de art.42 alin.(2),324 alin.(3) lit. a) Cod penal, adică autor la pretinderea și primirea prin mijlocitor de către o persoană cu funcție de demnitate publică, de bunuri ce nu i se cuvin, pentru sine, pentru a îndeplini acțiuni în exercitarea funcției sale.

Prima instanță a mai reținut că prin rechizitoriul Procuraturii Anticorupție din 20.05.2014, s-au invocat următoarele: inculpatul Coval Dorin, fiind numit în funcția de judecător de instrucție la Judecătoria Căușeni prin decretul Președintelui Moldova nr. 1811 din 13.05.2004, ulterior prin decretul nr. 247 din 05.08.2011 al Președintelui Republicii Moldova numit în funcția de judecător de instrucție până la atingerea plafonului de vârstă, fiind în conformitate cu prevederile art. 123 alin.(3) Cod penal persoană cu funcție de demnitate publică al cărei mod de numire este reglementat de art. 116 alin.(2) din Constituția Republicii Moldova și de art. 11 alin.(1) din Legea nr. 544 din 20.07.1995 cu privire la statutul judecătorului, contrar prevederilor art. 15 alin.(1) pct. d) și pct. e) ale aceleiași Legi, care stabilesc că

judecătorii sunt obligați să se abțină de la fapte care dăunează intereselor serviciului și prestigiului justiției, care compromit cinstea și demnitatea de judecător, provoacă îndoieli față de obiectivitatea lor și să respecte prevederile Codului de etică al judecătorului, a comis pronunțarea cu bună-știință a unei hotărâri contrare legii în următoarele circumstanțe:

La 29.07.2013 în adresa judecătoriei Căușeni a parvenit contestația cet. Mîndrilă Iulian privind recunoașterea nulă a procesului - verbal xxxxx, privind comiterea contravențiilor prevăzute de art. art. 242 alin.(1) și 232 alin.(1) Cod contravențional. Prin încheierea președintelui Judecătoriei Căușeni din 01.08.2013, contestația a fost repartizată spre examinare judecătorului Coval Dorin, care a stabilit examinarea acesteia pentru data de 13.08.2013. La data numită, judecătorul Coval Dorin, aflându-se în incinta Judecătoriei Căușeni, situată în or. Căușeni str. Ștefan cel Mare 6, fiind conștient de faptul că anterior, la 07.08.2013 se pronunțase deja în cadrul altui proces asupra acelorași circumstanțe legate de fondul contravenției fixate prin procesul - verbal xxxxx, a examinat în cadrul procesului contravențional nr. 5r-70/13, contestația la procesul - verbal menționat depusă de către Mîndrilă Iulian și, în lipsa acestuia, contrar prevederilor art. 33 alin.(3) în coroborare cu art. 34 alin.(1) Cod de procedură penală, care stabilesc că judecătorul este obligat să facă declarație de abținere de la judecarea cauzei... în cazul în care a mai participat în calitate de judecător la examinarea aceleiași cauze în primă instanță, a pronunțat cu bună-știință o hotărâre contrară legii, prin care a dispus admiterea demersului, precum ca înaintat verbal în cadrul ședinței de către contestator, în vederea retragerii contestației. Prin decizia irevocabilă a Curții de Apel Bender din 11.12.2013, recursul la hotărârea din 13.08.2013 emisă de judecătorul Judecătoriei Căușeni, Coval Dorin, a fost casată. În consecința faptei comise de către judecătorul Coval Dorin, lui Mîndrilă Iulian i-au fost lezate drepturile și interesele ocrotite de lege, inclusiv fiindu-i încălcat dreptul la un proces echitabil, drept consfințit de prevederile art.6 al Convenției Europene pentru Drepturile Omului, precum și au fost afectate interesele generale ale justiției.

Astfel, se invocă faptul că, prin acțiunile sale intenționate, judecătorul Coval Dorin, fiind persoană cu funcție de demnitate publică, a comis infracțiunea prevăzută de art.307 alin.(1) Cod penal - pronunțarea cu bună-știință de către judecător a unei hotărâri contrare legii.

În partea ce ține de învinuirea inculpatului Coval Dorin din cadrul rechizitoriului Procuraturii Anticorupție din 17.05.2015, prima instanță a constatat următoarele: inculpatul Coval Dorin, fiind numit în funcția de judecător de instrucție la Judecătoria Căușeni prin decretul Președintelui Moldova nr. 1811 din 13.05.2004, ulterior prin decretul nr. 247 din 05.08.2011 al Președintelui Republicii Moldova numit în funcția de judecător de instrucție până la atingerea plafonului de

vârstă, fiind în conformitate cu prevederile art. 123 alin.(3) Cod penal, persoană cu funcție de demnitate publică al cărei mod de numire este reglementat de art. 116 alin. (2) din Constituția Republicii Moldova și de art. 11 alin.(1) din Legea nr. 544 din 20.07.1995 cu privire la statutul judecătorului, contrar prevederilor art. 15 alin.(1) pct. d) și pct. e) al aceleiași Legi, care stabilesc că judecătorii sunt obligați să se abțină de la fapte care dăunează intereselor serviciului și prestigiului justiției, care compromit cinstea și demnitatea de judecător, provoacă îndoieli față de obiectivitatea lor și să respecte prevederile Codului de etică al judecătorului, a comis pronunțarea cu bună-știință a unei încheieri contrare legii în următoarele circumstanțe: la data de 29.10.2012, în adresa judecătoriei Căușeni a parvenit demersul agentului constator al SPR a CGP mun. Chișinău, Marian Nicolae, de înlocuire a amenzii aplicate cet. Nimerenco Alexandr prin procesul - verbal nr. xxxxx, pentru pretinsa comitere a contravențiilor prevăzute de art.240 alin.(3) și art.241 alin.(2) Cod Contravențional. Demersul a fost repartizat spre examinare judecătorului Judecătoriei Căușeni, Coval Dorin. La 22.11.2012, judecătorul Coval Dorin, aflându-se în incinta Judecătoriei Căușeni, situată în or. Căușeni str. Ștefan cei Mare 6, a examinat în cadrul procesului contravențional nr. 4d-1023/12, demersul agentului constator al SPR a CGP mun. Chișinău, Marian Nicolae, de înlocuire a amenzii aplicate lui Nimerenco Alexandr și, în lipsa ultimului, căruia nu i-a fost asigurată prezența în ședința de judecată în modul prevăzut de lege, precum și în lipsa agentului constator, contrar prevederilor art.452 Cod contravențional, care stabilește că „Cauza contravențională se judecă de instanța de judecată în ședință publică, oral, nemijlocit și în contradictoriu”, a prevederilor art. 455 alin. (2) Cod contravențional (în redacția momentului examinării cauzei), care stabilește că „Prezența agentului constator la ședința de judecare a cauzei contravenționale este obligatorie. Neprezentarea agentului constator, legal citat, fără motive întemeiate și fără înștiințarea prealabilă a instanței duce la încetarea procesului contravențional, cu emiterea, după caz, a unei încheieri interlocutorii”, a admis demersul menționat și a dispus prin încheiere înlocuirea pedepsei cu amenda cu „privarea de dreptul de a conduce vehicule”. Prin decizia irevocabilă a Curții de Apel Bender din 08.04.2014, recursul lui Nimerenco Alexandru a fost admis, iar încheierea din 22.11.2012 emisă de judecătorul Judecătoriei Căușeni Coval Dorin a fost casată. În consecința faptei comise de către judecătorul Coval Dorin, lui Nimerenco Alexandr i-au fost lezate drepturile și interesele ocrotite de lege, inclusiv fiindu-i încălcat dreptul la un proces echitabil, drept consfințit de prevederile art.6 al Convenției Europene pentru Drepturile Omului și dreptul legal de a conduce și circula liber cu mijlocul de transport, drept consfințit de art. 27 alin. (1) din Constituția Republicii Moldova, precum și au fost afectate interesele generale ale justiției.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate judecătorul Coval Dorin, fiind persoană cu funcție de demnitate publică, a comis infracțiunea prevăzută de art. 307 alin.(1) Cod penal - pronunțarea cu bună-știință de către judecător a unei încheieri contrare legii.

3. Sentința menționată a fost atacată cu apel, de către procurorul în Procuratura Anticorupție, Iachimovschi Octavian, solicitând casarea parțială a acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care: a-l recunoaște pe inculpatul Sandu Marin vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.art.42 alin.(5), 324 alin.(3) lit. a) Cod penal și a-i aplica o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 8 ani, cu executarea acestei pedepse în penitenciar de tip închis, cu amendă în mărime de 3 000 de unități convenționale și cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 5 ani; A-l recunoaște pe inculpatul Coval Dorin vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.42 alin.(2), 324 alin.(3) lit. a) Cod penal și a-i aplica o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 9 ani, cu executarea acestei pedepse în penitenciar de tip închis, cu amendă în mărime de 3 000 de unități convenționale și cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 5 ani; A-l recunoaște pe inculpatul Coval Dorin vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.307 alin.(1) Cod penal (conform rechizitoriului din 20.05.2014) și a-i aplica o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 1 an. A-l recunoaște pe inculpatul Coval Dorin vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 307 alin.(1) Cod penal (conform rechizitoriului din 17.02.2015) și a-i aplica o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 1 an. Prin aplicarea prevederilor art.art.84, 87 Cod penal, a-i stabili lui Coval Dorin pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 9 ani, cu executarea acestei pedepse în penitenciar de tip închis, cu amendă în mărime de 3 000 de unități convenționale și cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 5 ani. A încasa de la inculpați, cu titlu de cheltuieli judiciare, suma de 6 950 de lei. În rest, a menține sentința fără modificări.

3.1 În susținerea apelului procurorul a invocat că:

- acuzarea înaintată inculpatului Coval Dorin a fost explicată, detaliată și analizată pe parcursul întregului proces penal; - nu există nici o premisă de a considera că dreptul la apărare a inculpatului Coval Dorin a fost afectat iremediabil, or argumente clare în acest sens lipsesc;

- instanța a confundat obiectul infracțiunii de corupere pasivă - bunurile cu „obiectul material” al infracțiunii de corupere pasivă care nu poate exista sub nici o formă, or infracțiunile de corupție nu au obiect material;

- referitor la claritatea actului de acuzare care, inculpatul Coval Dorin a avut un comportament care a indică direct că acesta a înțeles acuzația înaintată;

- în privința lui Coval Dorin, în partea acuzării de comitere a infracțiunii prevăzute de art.324 alin.(3) lit. a) Cod penal, cauza penală poate fi considerată ca nefiind examinată în fond, or sentința instanței de judecată nu conține elemente de motivare care ar trebui să succedă examinarea probelor în cadrul cercetării judecătorești;

- în privința existenței unei provocări a pretinderii tichetelor și banilor de către, acuzarea reține că statutul de mijlocitor al actului de corupție, în esența dispoziției normei prevăzute la art.324 Cod penal, este echivalentă noțiunii de complice prevăzută la art.42 alin.(5) Cod penal și prin constatarea provocării lui Sandu Marin de a săvârși coruperea pasivă se constată existența aceleiași fapte prejudiciabile ca și în acțiunile inculpatului Dorin Coval;

- despre mesajul SMS din anexa la procesul - verbal de examinare din 07.08.2013 cu textul „lilian; 300 litri dizeli taloane+100 litri benzin+500 lei” angajații Centrului Național Anticorupție cunoșteau încă din 06.08.2013 din declarațiile date de Mîndrilă Iulian în cadrul audierii în calitate de martor și din procesul - verbal de consemnare a plângerii și în aceste condiții, este eronată aprecierea instanței că ofițerul de investigații Ceban Vitalie cunoștea din surse neexplicate procedural, iar faptul că martorul Ceban Vitalie nu a putut explica în ședința de judecată de unde cunoștea despre acest SMS nu poate fi apreciat ca o intenție de a ascunde probe, în situația în care martorul a fost audiat peste cca 2 ani de la aceste evenimente;

- contrar constatărilor instanței, materialele cauzei penale nu conțin date și informații ce ar indica că înregistrările prezentate de Mîndrilă Iulian ar fi fost efectuate cu un telefon mobil de model Nokia 1112;

- instanța conchide indirect asupra neautenticității înregistrărilor audio prezentate de martorul Mîndrilă Iulian, dar anterior acestei concluzii, în partea în care a considerat că argumentele acuzării sunt confirmate, instanța admite autenticitatea acestor înregistrări și a conținutului lor;

- în partea ce ține de accesarea datelor cu caracter personal a inculpaților și a părinților inculpatului Sandu Marin de către angajatul CNA Gabura Tudor, procurorul a explicat instanței că acest angajat nu activa în acea perioadă în subdiviziuni ale CNA responsabile de efectuarea activității speciale de investigații, deținând de fapt funcția de șef al Direcției Generale Resurse Umane și Securitate a CNA (anterior șef al Direcției Generale Management Operațional), iar ofițerii de investigații menționați în sentință activau în cadrul Direcției Generale Combaterea Corupției a CNA. Aceste direcții nu se aflau în coraport de subordonare reciprocă;

- acuzarea consideră eronată analiza instanței dată înregistrărilor prezentate de martor prin prisma art. 132/9 Codul de procedură penală, normă care reglementează procedura de dispunere, autorizare, efectuare și consemnare a măsurii speciale de investigații interceptarea și înregistrarea comunicărilor, iar în

speță, înregistrările audio prezentate de Mîndrilă Iulian au fost apreciate ca fiind un corp delict - mijloc de probă reglementat de prevederile art. 158 și art. 159 Codul de procedură penală;

- instanța a dat o apreciere greșită înregistrărilor prezentate de apărătorul Buliga Ion, care ar conține o interceptare audio a unei comunicări dintre apărător și martorul Mîndrilă Iulian, or instanța a considerat că această înregistrare poate fi considerată ca fiind un document, în pofida regulilor imperative stabilite de art. 157 Cod de procedură penală, care nu sunt aplicabile în acest caz;

- în contrariu, instanța a apreciat critic înregistrările prezentate de acuzare în cadrul cercetării ce conțineau vocea lui Mîndrilă Iulian și asupra cărora a fost audiat în prealabil martorul Ceban Vitalie;

- instanța a dat o apreciere greșită informației privind intrările și ieșirile martorului Mîndrilă Iulian din sediul CNA, apreciere care a rezultat din examinarea insuficientă a informației prezentate de CNA și din lipsa de coroborare cu declarațiile martorului Mîndrilă Iulian;

- acuzarea consideră neconcludent argumentul instanței precum că faptul coincidentei modelului CD-urilor prezentate de martor și cel prezentat de acuzare la 15.03.2017, ambele de model Esperanza "... se înscrie în ansamblul probator justificativ al ipotezei provocării;

- probele admise de instanța de judecată și indicate în sentința indică asupra faptului că fapta de corupție nu a fost inițiată de Mîndrilă Iulian, ci de Sandu Marin;

- în privința infracțiunii prevăzute de art. 307 alin.(1) Cod penal, sentința conține aprecieri care nu sunt justificate prin probe;

- nu este clar în ce măsură pretinsele acțiuni de provocare au determinat pronunțarea de către Coval Dorin a unei hotărâri ce contravine prevederilor legale;

- nimeni din martori nu a văzut ca Mîndrilă Iulian să fi scris o cerere de retragere a contestației;

- este eronat argumentul instanței precum că Dorin Coval ar fi aflat despre contestația abia la data de 07.08.2013 de la Mîndrilă Iulian, or potrivit materialelor dosarului contravențional nr.5r-70/13, contestația lui Mîndrilă Iulian a fost repartizată judecătorului Coval Dorin la data de 01.08.2013, iar deja la 05.08.2013 în adresa agentului constatator a fost expediată o citație în acest sens;

- pe acest capăt de acuzare, instanța a dat o apreciere injustă probelor administrate, iar soluția de achitare a inculpatului este neîntemeiată;

- cu referire la faptele reținute în rechizitoriul din 17.02.2015, acuzarea consideră că instanța corect a calificat fapta reținută în rechizitoriu și probele administrate;

- instanța de fond a omis să se expună asupra cheltuielilor de judecată invocate în discurs.

3.2 Inculpatul Coval Dorin a declarat apel împotriva sentinței Judecătorei Chișinău (sediul Central) din 22.12.2017, solicitând casarea parțială a sentinței în ce privește recunoașterea inculpatului Coval Dorin ca fiind vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 307 alin.(1) Cod penal (învinuirea din cadrul rechizitoriului Procuraturii Anticorupție din 17.05.2015), pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță în baza acestui capăt de acuzare, cu dispunerea achitării inculpatului, deoarece fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

În motivarea apelului, au fost invocate următoarele argumente:

- sentința se contestă în partea soluției pe art. 307 alin.(1) (învinuirea adusă din cadrul rechizitoriului Procuraturii Anticorupție din 17.05.2015);
- faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită;
- inculpatul a fost condamnat pentru o faptă care nu întrunește elementele infracțiunii;
- a fost încălcat dreptul la un proces echitabil în sensul art. 6&1 CEDO sub aspectul garanțiilor;
- încălcarea exigențelor de motivare a sentinței în sensul jurisprudenței CtEDO;
- încălcarea principiului contradictorialității procesului transpus la art. 24 Cod de procedură penală;
- a fost încălcat dreptul garantat prin art. 6&2 CEDO - prezumția nevinovăției;
- încălcarea drepturilor garantate de art. 6&3 CEDO în sensul constatărilor cu valoare de principiu expuse în hotărârea Adrian Constantin contra României, dat fiind viciile de calitate a actelor de acuzare, inclusiv ale rechizitoriului;
- ignorarea jurisprudenței CtEDO în sensul constatărilor cu valoare de principiu, expuse în hotărârea CtEDO emisă în cauza Ștefan contra României, prin repararea erorilor și a omisiunilor organului de urmărire penală și a procurorului în detrimentul persoanei inculpate;
- inculpatul a fost recunoscut vinovat pentru o faptă care nu întrunește elementele infracțiunii, nefiind prezentă latura ei subiectivă;
- instanța și-a atribuit rolul de acuzator, formulând presupuneri în ce privește intenția inculpatului și scopul pe care l-a urmărit acesta;
- învinuirea nu conține motivul și scopul săvârșirii faptei;
- acuzarea, fără a dispune de probe certe în privința laturii subiective, care în contextul componenței date are o importanță decisivă, și-a bazat învinuirea pe silogisme, iar instanța le-a dezvoltat, depășind limitele învinuirii formulate;

- nici o omisiune gravă nu-i poate fi incriminată inculpatului, deoarece dosarul contravențional era unul de rutină, nu necesita o examinare a fondului cauzei, ci doar o constatare a neachitării amenzii contravenționale, care avea ca urmare înlocuirea ei cu privare de dreptul de a conduce vehicule; martorul a declarat că nu are pretenții față de judecător, ci față de persoana care a întocmit dosarul contravențional, admitând că în acest caz putea fi comisă o eroare judiciară;

- nu-i poate fi imputată judecătorului neachitarea de către contravenient a amenzii contravenționale care i-a fost stabilită și nici neatacarea în caz de dezacord a procesului-verbal cu privire la contravenție, ci doar admiterea din neatenția unor erori în încheierea de înlocuire a sancțiunii contravenționale.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 iunie 2019, a fost respins ca neîntemeiat apelul procurorului, admis apelul inculpatului Coval Dorin, casată parțial sentința în partea condamnării lui Coval Dorin în baza art. 307 alin.1) Codul penal (învinuirea din rechizitoriul Procuraturii Anticorupție din 17.05.2015) și pronunțată o nouă hotărâre în această parte prin care Coval Dorin a fost achitat de învinuirea de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 307 alin.1) Codul penal, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

În rest sentința a fost menținută.

4.1 În motivarea soluției adoptate instanța de apel analizând cumulul de probe, a statuat că prima instanță a conchis corect că inculpații Sandu Marin și Coval Dorin urmează a fi achitați de învinuirea adusă în baza art.art.42 alin.(5), 324 alin. (3) lit. a) Cod penal.

Cu referire la rechizitoriul Procuraturii Anticorupție din 09.11.2013, în partea ce ține de inculpatul Coval Dorin și ordonanța de punere sub învinuire a lui Coval Dorin din data de 28 octombrie 2013, instanța de apel a constatat că, prima instanță a stabilit corect că acestea nu cuprind elementele constitutive ale infracțiunii – pretinderea și primirea de bunuri, contrar prevederilor art. 281 alin. (2) Cod de procedură penală.

Astfel, ordonanța de punere sub învinuire și rechizitoriul Procuraturii Anticorupție din 09.11.2013, în privința inculpatului Coval Dorin, nu conține elementele de bază evidențiate: faptele concrete comise de inculpați, anume pretinderea și primirea, modul de comitere a acestora și analiza probelor în coraport cu fapta incriminată, nu se indică unde, când și cum (timpul, locul și modul) inculpatul Coval Dorin, prin mijlocitorul Sandu Marin, a pretins și primit de martorul Mîndrilă Iulian obiectul material al infracțiunii - tichete pentru alimentare cu combustibil pentru o cantitate de 300 litri de motorină și 100 litri de benzină, eliberate de compania „Lukoil”, în sumă totală de 6 450 lei, precum și bani în sumă de 500 de lei, fapt pentru care actele vizate sunt viciate grav.

De asemenea, nici în probele prezentate în rechizitoriu, partea acuzării nu se referă direct la pretinderea și primirea de către inculpatul Coval Dorin a bunurilor, invocând doar declarațiile martorului Mîndrilă Iulian, precum că, inculpatul Sandu Marin, imediat după primirea banilor și tichetelor, a intrat în biroul judecătorului Coval Dorin cu un plic asemănător cu cel în care se aflau banii și tichetele; transmiterea hotărârilor către martorul denunțator Mîndrilă Iulian în aceeași zi cu pronunțarea hotărârilor fără a depune o cerere către judecătorul Coval Dorin - din care acuzarea concluzionează că redactarea hotărârilor a avut un regim preferențial, având în vedere angajamentul ilegal asumat de inculpatul Coval Dorin; faptul transmiterii hotărârilor prin intermediul inculpatului Sandu Marin - acuzarea consideră că indică asupra înțelegerii prealabile și intenției comune a inculpaților; înțelegerea prealabilă s-ar dovedi indirect și prin faptul că Sandu Marin a pretins de la Mîndrilă Iulian tichete de benzină și motorină, iar inculpatul Coval Dorin folosește un automobil alimentat cu benzină, iar inculpatul Sandu Marin unul pe motorină, ulterior fiind analizate declarațiile martorilor Balan Constantin, Melnic Anatolie, Igor Frunză, Ion Suvac în calitate de angajați ai SAC 54 a SRL „Lukoil” și înregistrările video de la această stație, tichetele ridicate - din care se relevă că inculpatul Coval Dorin a alimentat automobilul de care se folosește, din care se concluzionează că se confirmă indirect că Sandu Marin a transmis o parte din tichete inculpatului Coval Dorin.

În concluzia celor menționate supra, prima instanță a conchis corect că examinând rechizitoriul Procuraturii Anticorupție din 09.11.2013 în partea ce ține de Coval Dorin și ordonanța de punere sub învinuire a acestuia din 28.10.2013, se atestă că expunerea faptelor pretinderii și primirii, atât la descrierea faptelor (care lipsește în sarcina acestuia, fiind descrise faptele mijlocitorului Sandu Marin), la fel și la analiza probelor (care este bazată pe prezumții derivate din probe indirecte), învinuirea lui Coval Dorin de comitere a infracțiunii prevăzute la art. 324 alin. (3) lit. a) Cod penal nu întrunesc elementele unei învinuiri precise, clare și previzibile, fără a fi invocate circumstanțele concrete ale comiterii infracțiunii - sub aspectul pretinderii și primirii bunurilor, iar probele care ar trebui să dovedească circumstanțele relatate în rechizitoriu nu corespund cerințelor legii privind sesizarea instanței de judecată și judecarea cauzei, fapt care, potrivit art. 251 alin. (2) Cod de procedură penală, atrage nulitatea actului procedural respectiv, or organul de urmărire penală i-a limitat lui Coval Dorin drepturile prevăzute la art. 66 Cod de procedură penală, printre care se evidențiază și dreptul să știe pentru ce fapta este învinuit.

Cu referire la circumstanțele descrise în rechizitoriul Procuraturii Anticorupție din 09.11.2013 și cum anume acestea au avut loc, instanța de apel a atestat că, actul de acuzare indică asupra pretinderii de către Marin Sandu a bunurilor, fapt la care

indică la audierea inițială și ulterioară martorul Mîndrilă Iulian - pretinderea a 300 de litri de motorină și 100 de litri de benzină cu valoarea totală de 6 450 de lei sub formă de tichete preplătite pentru alimentare cu combustibil a mijloacelor de transport, eliberate de compania petrolieră „Lukoil”, precum și sumei de 500 de lei, fapt relevat din mesajul expediat de Marin Sandu la numărul de telefon mobil utilizat de Iulian Mîndrilă la data de 05.08.2013, când în procedura judecătorului Dorin Coval se aflau cauzele contravenționale nr.4-466/13 și nr.4-467/13 ce îl vizau pe Mîndrilă Iulian, fapt relevat din procesul-verbal de cercetare a obiectelor din 07.08.2013 și anume a suportului electronic CD-R ridicat de la Mîndrilă Iulian, și stenograma anexată la procesul-verbal (Vol. I, f.d. 19-27).

Astfel, instanța e apel a constatat că, probele administrate combat declarațiile inculpatului Sandu Marin referitor la evenimentele descrise în rechizitoriu și constatate în cadrul prezentului proces penal în cadrul ședinței de judecată, pe acest segment al evenimentelor factive care s-au produs, fiind confirmată pretinderea (nemijlocită, făcând abstracție de întregul areal de circumstanțe de ține de înscenare, ce urmează a se expune în continuare) și primirea bunurilor materiale de către inculpatul Sandu Marin.

Cu referire la versiunea provocării invocată de partea apărării, prima instanță a stabilit corect că materialul probator administrat confirmă provocarea la comiterea infracțiunii.

Astfel, reieșind din materialele dosarului, se atestă că în calitate de temei inițial de începere a urmăririi penale de către ofițerul Centrului Național Anticorupție, Călin Roman, la data de 06 august 2013, pe cauza penală nr. 2013970342 pe faptul traficului de influență prin pretinderea de bunuri sau servicii pentru sine sau pentru o altă persoană, comis de două sau mai multe persoane care susțin că au influență asupra unei persoane publice (f.d. 1, Vol. I), a constituit plângerea (denunțul) făcut la Centrul Național Anticorupție de către cet. Mîndrilă Iulian, consemnat în procesul-verbal de primire a plângerii (denunțului) din 06.08.2013 (f.d. 6, Vol. I).

De asemenea, instanța de apel a stabilit și accesarea datelor cu caracter personal ale inculpaților sau rudelor apropiate ale acestora - informațiile ÎS „Cadastru” din 28.10.2016 referitor la operațiunile de prelucrare a datelor cu caracter personal ale cet. Sandu Mihail și Sandu Lidia (părinții inculpatului Sandu Marin), a inculpaților Coval Dorin și Sandu Marin, acestea conțin accesări ale CNA anterioare datei denunțului martorului Mîndrilă Iulian din 06.08.2013, accesare efectuată prin intermediul utilizatorului Gabura Tudor, a bazei centrale de date a cadastrului bunurilor imobile inclusiv la datele de 30.07.2013 și 05.08.2013 în privința lui Sandu Mihail, iar în privința lui Sandu Lidia la 30.07.2013, în privința

inculpatului Coval Dorin inclusiv la data de 25.07.2013 de același utilizator, iar inculpatul Sandu Marin nu deține careva bun înregistrat.

Prin urmare, subsecvent celor stabilite supra, rezultă că până la data de 06.08.2013, când a avut loc pornirea urmăririi penale, Mîndrilă Iulian a acționat sub controlul organului de urmărire penală or, nu poate fi explicată accesarea datelor cu caracter personal ale inculpaților sau rudelor apropiate acestora anterior depunerii denunțului de către Mîndrilă Iulian.

Subsecvent celor menționate supra și contrar argumentelor invocate de către procuror în apel, Colegiul a considerat că prima instanță a stabilit cu certitudine prezența unui caz de provocare a comiterii infracțiunii din partea angajaților statului, fiind confirmată regizarea, supravegherea și facilitarea de agenții statului, care au condus la comiterea infracțiunii în privința inculpatului Sandu Marin, cu extensie și scop de a provoca comiterea acesteia și de către inculpatul Coval Dorin, în privința ultimului fiind inadmisibilă însăși constatarea comiterii în rezultatul provocării, din motivele expuse anterior - lipsa unei învinuiri clare, precise și previzibile, cu efectele indicate a nulității actelor de procedură (punere sub învinuire și rechizitoriu) și respectiv neadmiterea probelor administrate în baza acestor acte, or chiar și în situația în care ar fost existentă o învinuire clară, precisă și previzibilă, și s-ar fi probat în baza acesteia - pretinderea și primirea prin mijlocitor de bunuri, aceste eventuale acțiuni ar fi rezultat inevitabil în urma acțiunii probate de provocare a agenților statului, în privința ambilor inculpați.

Cu referire la învinuirea inculpatului Coval Dorin prin rechizitoriul Procuraturii Anticorupție din 17.05.2015, instanța de apel a constatat că, acesta este învinuit că fiind numit în funcția de judecător de instrucție la Judecătoria Căușeni prin decretul Președintelui Moldova nr.1811 din 13.05.2004, ulterior prin decretul nr. 247 din 05.08.2011 al Președintelui Republicii Moldova numit în funcția de judecător de instrucție până la atingerea plafonului de vârstă, fiind în conformitate cu prevederile art.123 alin.(3) Cod penal, persoană cu funcție de demnitate publică al cărei mod de numire este reglementat de art.116 alin.(2) din Constituția Republicii Moldova și de art.11 alin.(1) din Legea nr.544 din 20.07.1995 cu privire la statutul judecătorului, contrar prevederilor art. 15 alin.(1) pct. d) și pct. e) ale aceleiași Legi, care stabilesc că judecătorii sunt obligați să se abțină de la fapte care dăunează intereselor serviciului și prestigiului justiției, care compromit cinstea și demnitatea de judecător, provoacă îndoieli față de obiectivitatea lor și să respecte prevederile Codului de etică al judecătorului, a comis pronunțarea cu bună-știință a unei încheieri contrare legii în următoarele circumstanțe: La data de 29.10.2012, în adresa judecătoriei Căușeni a parvenit demersul agentului constatator al SPR a CGP mun. Chișinău, Nicolae Marian, de înlocuire a amenzii aplicate cet. Nimerenco Alexandr prin procesul - verbal xxxxx, pentru pretinsa comitere a

contravențiilor prevăzute de art.240 alin.(3) și art.241 alin.(2) din Codul Contravențional. Demersul a fost repartizat spre examinare judecătorului Judecătorei Căușeni Coval Dorin. La 22.11.2012, judecătorul Coval Dorin, aflându-se în incinta Judecătorei Căușeni, situată în or. Căușeni, str. Ștefan cel Mare 6, a examinat în cadrul procesului contravențional nr. 4d-1023/12, demersul agentului constator al SPR a CGP mun. Chișinău, Marian Nicolae, de înlocuire a amenzii aplicate cet. Nimerenco Alexandr și, în lipsa ultimului, căruia nu i-a fost asigurată prezența în ședința de judecată în modul prevăzut de lege, precum și în lipsa agentului constator, contrar prevederilor art.452 din Codul contravențional, care stabilește că „Cauza contravențională se judecă de instanța de judecată în ședință publică, oral, nemijlocit și în contradictoriu”, a prevederilor art.455 alin.(2) din Codul Contravențional (în redacția momentului examinării cauzei), care stabilește că „Prezența agentului constator la ședința de judecare a cauzei contravenționale este obligatorie. Neprezentarea agentului constator, legal citat, fără motive întemeiate și fără înștiințarea prealabilă a instanței duce la încetarea procesului contravențional, cu emiterea, după caz, a unei încheieri interlocutorii”, a admis demersul menționat și a dispus prin încheiere înlocuirea pedepsei cu amenda, cu „privarea de dreptul de a conduce vehicule”. Prin decizia irevocabilă a Curții de Apel Bender din 08.04.2014, recursul lui Nimerenco Alexandru a fost admis, iar încheierea din 22.11.2012 emisă de judecătorul Judecătorei Căușeni Dorin Coval a fost casată. În consecința faptei comise de către judecătorul Dorin Coval, lui Alexandr Nimerenco i-au fost lezate drepturile și interesele ocrotite de lege, inclusiv fiindu-i încălcat dreptul la un proces echitabil, drept consfințit de prevederile art.6 CEDO și dreptul legal de a conduce și circula liber cu mijlocul de transport, drept consfințit de art.27 alin.(1) din Constituția Republicii Moldova, precum și au fost afectate interesele generale ale justiției.

Examinând materialele cauzei penale și anume - declarațiile martorului Nimerenco Alexandr, - declarațiile martorului Cucuș Andrei, declarațiile martorilor Stolarencu Tamara suplimentar și Domenti Tudor; procesul - verbal de ridicare din 19.11.2014, prin care a fost ridicat de la judecătoria Căușeni dosarul contravențional cu nr. inițial 4d-1023/12, cu număr ulterior 4d-2/14 (f.d. 32 Vol. VII); procesul - verbal de examinare din 19.11.2014 prin care au fost examinate computerul din biroul în pare a activat judecătorul Dorin Coval și computerul din cancelaria judecătorei Căușeni (f.d. 25-30 Vol. VII); procesul -verbal de examinare din 22.12.2014 prin care au fost examinate materialele dosarului contravențional nr. 4d-1023/12 (ulterior reatribuit nr. 4d-2/14), cu anexe (copii ale dosarului contravențional) ridicate în baza ordonanței procurorului din 19.11.2014 (f.d.33-101 Vol. VII); procesul - verbal de examinare din 03.12.2014 prin care au fost examinate răspunsul Filialei ÎS „Poșta Moldovei”, Centrul de Poștă Căușeni cu nr.161 din

21.11.2014 și copia autenticată din registrul F8 anexată la răspunsul nr.161, precum și copiile din registrul de evidență a expedierii corespondenței recomandate pentru anul 2012 a judecătoriei Căușeni pe 3 file (f.d. 111, Vol. VII); dosarul contravențional nr.4d-1023/12, cu excepția hotărârii fără număr din 22.11.2012 emisă de judecătorul Dorin Coval, care a fost recunoscută în calitate de corp delict prin ordonanța procurorului din 22.12.2014 (pachetul nr.1 anexat la dosar); răspunsul Filialei ÎS „Poșta Moldovei” Centrul de Poștă Căușeni cu nr.161 din 21.11.2014 și copia autenticată din registrul F8 anexată la răspunsul nr.161 (f.d. 105-106 Vol. VII); corpul delict - hotărârea fără număr din 22.11.2012 emisă de judecătorul Coval Dorin, conținută în dosarul contravențional nr. 4d-1023/12 (pachetul nr.1 anexat la dosar), Colegiul a conchis că, inculpatul Coval Dorin urmează să fie achitat de învinuirea înaintată prin rechizitoriul Procuraturii Anticorupție din 17.05.2015, prin care acțiunile lui Coval Dorin în calitate de judecător - persoană cu funcție de demnitate publică, au fost încadrate în baza art. 307 alin.(1) Cod penal, din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii, adică temeiul prevăzut de art. 390 alin.(1) pct.3) Cod de procedură penală, care stipulează că sentința de achitare se adoptă dacă fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

În speță, instanța de apel a constatat că, probele enunțate supra nu demonstrează faptul pronunțării cu bună-știință de către judecător a unei încheieri contrare legii.

Astfel, Colegiul penal a considerat că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii, nefiind prezentă latura ei subiectivă și anume nu a fost demonstrată componenta „cu bună - știință” și cu certitudine se atestă lipsa intenției inculpatului Coval Dorin de a pronunța o încheiere contrară legii, precum și lipsa motivului și scopului infracțiunii.

5. Decizia instanței de apel a fost atacată, la data de 06 august 2019, cu *recurs ordinar* de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Devder Djulietta în comun cu acuzatorul de stat, procuror în Procuratura Anticorupție – Iachimovschi Octavian, indicând temeiul art. 427 alin.1) pct.6) Cod de procedură penală, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 iunie 2019, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, într-un alt complet de judecată.

5.1 În motivarea recursului acuzarea a indicat că:

- la adoptarea deciziei de menținere a sentinței de achitare a inculpatului Sandu Marin de comiterea infracțiunii prevăzute de art.42 alin. (5), 324 alin. (3) lit. a) Cod penal și în privința inculpatului Coval Dorin în baza art. art.42 alin. (2), 324 alin. (3) lit. a) Cod penal și respectiv art. 307 alin.(1) Cod penal (epizod Mîndrilă Iulian), colegiul penal nu a respectat regimul motivării soluției or, motivarea

soluției, în cazul din speța supusă examinării este expus neclar, termen ce se încadrează în prevederile art. 427 alin.(1) pct. 6 Cod de procedură penală;

- deși colegiul penal în partea descriptivă a deciziei indică că, învinuirea inculpatului Coval Dorin și acuzațiile aduse inculpatului Sandu Main, sunt indisolubil legate între ele, reține temeuri de achitare total diferite, astfel încât pentru inculpatul Coval Dorin constată că, nu există faptul infracțiunii (*încălcate exigențele art. 281 Cod de procedură penală*), pe când fapta inculpatului Sandu Marin nu întrunește elementele infracțiunii (*prezența elementul provocator din partea angajaților statului*);

- constatările colegiului penal, sunt absolut eronate, devreme ce inculpații au fost acuzați de comiterea actelor de corupție pentru aceleași fapte în aceleași circumstanțe, cu diferențe logice ce țin de gradul de participație al fiecăruia - complice pentru Sandu Marin și respectiv autor pentru inculpatul Coval Dorin;

- în opinia acuzării temeiul (nu s-a constatat existența faptei infracțiunii), reținut de către colegiul penal la adoptarea soluției de achitare a inculpatului Coval Dorin pe învinuirea adusă în baza art.42 alin. (2), 324 alin. (3) lit. a) Cod penal, fără o claritate desăvârșită, cade sub incidența prevederilor art. 427 alin.(1) pct.6 CPP, constituind o eroare de drept admisă de către instanța de apel, afectând soluția adoptată, or lipsa de motivare adecvată a soluției care de fapt este expusă neclar, condiționează casarea deciziei contestate;

- motivarea instanței de apel care în acord cu instanța de fond a conchis că, rechizitoriul Procuraturii Anticorupție din 09.11.2013 în partea ce ține de Coval Dorin și ordonanța de punere sub învinuire a acestuia din 28.10.2013, nu întrunesc elementele unei învinuiri precise, clare și previzibile, fără a fi invocate circumstanțele concrete ale comiterii infracțiunii - sub aspectul pretinderii și primirii bunurilor, iar probele care ar trebui să dovedească circumstanțele relatate în rechizitoriu, nu corespund cerințelor legii privind sesizarea instanței de judecată și judecarea cauzei fapt care în opinia colegiului penal potrivit art. 251 alin. (2) Cod de procedură penală, atrage nulitatea actului procedural, nu suportă absolut nici o critică. Aceste acte procedurale sunt niște procedee legate de desfășurarea normală a urmăririi penale și, prin sine însăși, pornirea urmăririi penale, recunoașterea persoanei în calitate de bănuț, punerea persoanei sub învinuire etc, nu afectează drepturi sau libertăți constituționale, după cum a invocat colegiul penal. Acestea sunt niște măsuri procesuale prevăzute de lege, necesare într-o societate democratică, au un scop legitim de a asigura măsuri eficiente de luptă cu criminalitatea și acest scop este proporțional anumitor restricții care pot avea loc în cadrul desfășurării acțiunilor menționate;

- instanțele de judecată eronat au reținut în sarcina organului de urmărire penală, respectiv al procurorului încălcarea exigențelor art. 281 Cod de procedură

penală, devreme ce acuzatul Coval Dorin a fost informat oficial despre cauza și natura acuzării ci i-a fost imputată, acest act având un rol crucial în procesul penal, ultimului fiindu-i aduse la cunoștința faptele condamnabile pentru care a fost diferit justiției și temeiurile pe care se fundamentează acuzația.

- modificarea acuzației, prin excluderea calificativului extorcare, la etapa urmăririi penale, în cadrul căreia procurorul a făcut uz de prevederile art.283 Cod de procedură penală, indică la faptul că acuzatul în persoana lui Coval Dorin, a fost informat într-o manieră promptă și completă despre schimbarea acuzației, cu asigurarea facilităților necesare în vederea organizării apărării sale

- sunt absolut eronate afirmațiile colegiului penal preluate din soluția adoptată de către instanța de fond, precum în cadrul urmăririi penale, de către organul de urmărire penală nu au fost administrate suficiente probe care să demonstreze cu certitudine și indubitabil existența faptei de corupere pasivă incriminate inculpaților Sandu Marin și Coval Dorin, în situația în care întreaga învinuire este bazată exclusiv pe declarațiile denunțatorului Mîndrilă Iulian care este provocator de profesie, dar și pe unele acțiuni de urmărire penală și măsuri speciale de investigații administrate cu încălcarea rigorilor art. 94 alin. (1) Cod de procedură penală.

- nu poate fi considerat ca divergență, descrierea faptei infracționale cu lux de amănunte, devreme ce martorul Mîndrilă Iulian a indicat că anume Marin Sandu a pretins pentru sine și pentru o altă persoană bani și bunuri ce nu i se cuvin;

- atât instanța de fond, cât și cea de apel eronat au pus la îndoială credibilitatea denunțatorului Mîndrilă Iulian, în acest sens constatând prezența divergențelor declarațiilor prezentate de către acesta, or în cadrul examinării cauzei în instanța de apel, Mîndrilă Iulian a reiterat poziția sa invocată la etapa urmăririi penale, (specificând că circumstanțele din denunț sunt adevărate, nu a fost impus de nimeni de la CNA să reclameze acțiunile ilegale ale lui Sandu Marin, ba dimpotrivă anume acesta, a pretins tichete de benzină și motorină de la el, pentru a-l ajuta cu dosarele sale contravenționale aflate pe rol în Judecătoria Căușeni.

- în instanța de apel martorul a susținut că și-a modificat declarațiile în instanța de fond, or anume partea apărării, inclusiv inculpatul Sandu Marin i-a propus bani, pentru a denatura evenimentele, în favoarea lui Sandu Marin. Anume ultimele declarații date de către Iulian Mîndrilă în instanța de fond au făcut ca versiunea „provocării” sau înscenării infracțiunii de corupere pasivă să fie viabilă;

- colegiul penal al Curții de Apel Chișinău a omis să dea o apreciere acestor declarații adică unor probe puse la baza acuzării;

- faptul pretinderii banilor și bunurilor este dovedit și prin informația privind mesajul text expediat la 05.08.2013, la telefonul mobil al martorului Mîndrilă Iulian, de la computerul de serviciu al învinuitului Sandu Marin prin intermediul

serviciului „web sms” al companiei SA „Orange”: „lilian ; 300 litri dizeli taloane + 100 litri benzină+500 lei” ceea ce, în coroborare cu declarațiile prezentate de alți martori, precum și în coroborare cu alte probe, permite a conchide obiectiv că, anume Sandu Marin, a expediat mesajul dat. Faptul că anume Marin Sandu a expediat acest mesaj a fost demonstrat prin examinarea, cu autorizarea judecătorului de instrucție a computerului acestuia;

- martorul indică asupra faptului că, imediat după primirea banilor și a tichetelor de alimentare cu combustibil Marin Sandu a intrat în biroul judecătorului Dorin Coval anume cu un plic asemănător cu cel în care se aflau banii tichetele. În această parte, declarațiile martorului coroborează cu rezultatele măsurii speciale urmărirea vizuală. Astfel, se confirmă existența înțelegerii prealabile dintre Sandu Marin și Coval Dorin în comiterea infracțiunii de corupere pasivă;

- versiunea aleasă de către inculpatul Sandu Marin aferent acestui moment și anume că, de fapt mesajul ar fi fost transmis de către o persoană necunoscută cu prenumele „Edic” individ care din motive inexplicabile avea acces la computerul de serviciu a lui Sandu Marin (afirmație susținută în instanța de apel), este una artificială, care a fost prezentată în detrimentul examinării obiective ale cauzei;

- reieșind din declarațiile martorului, acesta nu a depus o cerere judecătorului Coval Dorin pentru ca ultimul să-i înmâneze hotărârile pe cauzele contravenționale în privita sa. Faptul că hotărârile în cauză i-au fost transmise de Sandu Marin lui Mîndrilă Iulian în aceeași zi în care au avut loc ședințele de judecată (aproximativ în 3-4 ore de la finalizarea ultimei ședințe), denotă că redactarea lor a avut loc într-un mod preferențial, având în vedere un angajament ilegal asumat de Dorin Coval la luarea deciziilor pe caz și faptul transmiterii hotărârilor prin intermediul lui Sandu Marin, indică asupra înțelegerii prealabile și intenției comune a ultimului și a judecătorului Coval Dorin, la comiterea infracțiunii incriminate;

- înțelegerea prealabilă de a comite infracțiunea se dovedește indirect și prin faptul că Marin Sandu a pretins de la Iulian Mîndrilă tichete de alimentare cu benzină și motorină, în acest sens fiind relevant faptul că automobilul folosit de Marin Sandu este alimentat cu motorină, iar automobilul folosit de Dorin Coval este alimentat cu benzină.

- faptul că declarațiile martorului Mîndrilă Iulian au o importanță majoră, reiese nemijlocit și din procesul verbal de ridicare din 06.08.2013 prin care a fost ridicat de la martorul Mîndrilă Iulian purtătorul de informație CD-R ce conține discuțiile purtate de către acesta și Marin Sandu (vol. I, f.d. 18); -procesul -verbal de cercetare a obiectelor din 07.08.2013 și stenograma anexă la procesul verbal prin care a fost examinat CD-ul ridicat la 06.08.2013 de la martorul Mîndrilă Iulian (vol. I, f.d. 19-27) potrivit căreia a fost stabilit cu certitudine că, anume - Sandu Marin a pretins bani și tichete de alimentare cu combustibil de la Mîndrilă Iulian. Totodată,

acesta a indicat în cadrul convorbirilor că poate obține pentru Mîndrilă Iulian hotărâri favorabile. În altă ordine de idei, coroborând rezultatele cercetării purtătorului de informație electronică menționat cu alte probe acumulate ulterior în cadrul urmăririi penale, se constată că faptele lui Marin Sandu conțin indicii complicității la coruperea pasivă.

- argumentul instanței precum, materialele cauzei penale nu conțin date și informații ce ar indica că înregistrările prezentate de Mîndrilă Iulian ar fi fost efectuate cu un telefon mobil de model Nokia 1112 nu suferă nici o critică. Or, martorul Mîndrilă Iulian nu a indicat niciodată că a efectuat înregistrări cu un telefon de acest model, ci probabil tot cu un telefon de model Nokia.

- este eronată analiza instanței dată înregistrărilor prezentate de martor prin prisma art. 132/9 alin.(9) Cod de procedură penală, înregistrările audio efectuate benevol de o persoană până la pornirea urmăririi penale nu pot fi tratate ca fiind rezultate ale măsurii speciale de investigații, ci dimpotrivă sunt recunoscute drept corpuri delictive în cazul în care acestea corespund exigentelor de conținut al unui corp delict și au fost administrate în ordinea revăzută de art.158 Cod de procedură penală sau, după caz de art. 157 alin.(3) și alin.(4) din Codul de procedură penală.

- mijlocul de proba obținut denotă cert faptul discuțiilor purtate între martorul Mîndrilă Iulian și Sandu Marin, iar raportul de expertiză nu indică că vocile ar aparține anume ofițerilor de investigații Ceban Vitalie sau Brînză Ghenadie.

- afirmațiile colegiului penal precum că acesta probă a fost obținută de către Mîndrilă Iulian, care acționa sub supravegherea agenților statului, acuzarea remarcă că, înregistrările audio în timpul conversației dintre Sandu Marin cu martorul Mîndrilă Iulian, erau spontane și nu au existat capcane, care ar indica că inculpatul ar fi fost incitat să afirme că poate obține pentru Mîndrilă hotărâri favorabile;

- instanță având o poziție deja prestabilită în favoarea părții parării, fiind în imposibilitate de a combate probele acuzării care indică direct asupra prezenței elementelor infracțiunilor incriminate inculpaților și probele administrate prin măsuri speciale de investigație, nu le-a admis prin prisma prevederilor art. 94 Cod de procedură penală, excluzându-le astfel încât aceste probe nu au fost evaluate în mod direct, nefiind îndeplinite exigențele unui proces echitabil;

- relevante sunt și declarațiile martorilor Ceban Vitalie sau Brînză Ghenadie, care sub jurământ univoc au confirmat, autenticitatea rezultatelor obținute în cadrul măsurilor speciale de investigații efectuate și au negat influențe necorespunzătoare sau tendințe de a denatura aceste rezultate, declarații deși constituie mărturie acuzatorie, instanța de fond și cea de apel le-a dat o apreciere critică, invocând că acestea sunt evazive devreme ce martorii nu au putut prezenta informații concrete și precise;

- mai mult, martorul Ceban Vitalie nu i-1 cunoștea pe Mîndrilă Iulian până la pornirea cauzei penale și nu i-a indicat lui Mîndrilă Iulian ce declarații să dea ofițerului de urmărire penală Călin Roman. Martorul a mai confirmat că Mîndrilă Iulian, la momentul depunerii plîngerii la organul de urmărire penală, avea deja un CD cu înregistrări;

- instanța de apel nu a dat apreciere altor probe care au fost administrate de către organul de urmărire penală și cercetate în instanțele de judecată pe acest capăt de acuzare, cum ar fi: declarațiile martorilor Maximov Iurie, Arnăuț Vitalie, Talmazan Vitalie, Moraru Dmitri;

- instanța a dat o apreciere eronată declarațiilor martorilor care au indicat faptul că, ar fi văzut un automobil de model „Scoda” albă înainte de pornirea urmăririi penale, când de fapt toți martorii explică că au văzut acest automobil în apropierea momentului reținerii sau percheziției lui Sandu Marin, care a avut loc la 3-4 săptămâni după pornirea urmăririi penale;

- detaliile prezentate de martorul Tudos Anatolie se limitează doar la modelul automobilului văzut (nu însă și numărul de înmatriculare ... măcar inițialele orașului) și chiar dacă martorul Tudos susține că a activat anterior în MAI, fapt care i-a permis să sesizeze că acele trei persoane nu sunt civili, totuși aceste presupuneri ale martorului, nu sunt confirmate. În completarea declarațiilor lui Tudos, apărarea a solicitat audierea martorului Caldarov (paznic unde Sandu are garaj). Acesta la fel a confirmat că a văzut mașină „bălaie”, adică o Škoda albă, iar dacă martorul Caldarov ar fi văzut în realitate cum a fost efectuată percheziția lui Sandu Marin, acesta ar fi comunicat instanței că aceasta fi avut loc cu o zi sau două până când a plecat definitiv de la locul de muncă, adică cu 2 zile înainte de datele de 30 sau 31 august 2013 - un eveniment de reper logic, însă utilizat fraudulos de către martor;

- instanța de judecată nu s-a expus în nici un mod asupra faptului când a apărut fapta de corupție, fie ea și provocată și care a fost comportamentul martorului Mîndrilă Iulian și a inculpatului Sandu Marin la momentul pregătirii pretinderii (22.07.2013), pretinderii (05.08.2013) și primirii banilor (07.08.2013);

- constatările instanței privind, accesarea datelor cu caracter personal a inculpaților și a părinților inculpatului Marin Sandu de către angajatul CNA Gabura Tudor au fost explicate instanței și anume că acest angajat nu activa în acea perioadă în subdiviziunile CNA responsabile de efectuarea activității speciale de investigații, deținând de fapt funcția de șef al Direcției Generale Resurse Umane și Securitate a CNA (anterior șef al Direcției Generale Management Operațional), iar ofițerii de investigații Brînză Ghenadie și Ceban Vitalie, activau în cadrul Direcției Generale Combaterea Corupției a CNA care nu se aflau în coraport de subordonare reciprocă, iar martorul Gabura Tudor, a indicat că, accesarea datelor putea avea loc doar în legătură cu exercitarea atribuțiilor de serviciu;

- abordare greșită a instanței de apel, reprezintă tentativa de convingere, că totul a constituit o provocare și inculpatul Sandu Marin, au fost manipulat să comită infracțiunea imputată. În acest sens acuzarea remarcă că, deși ambele instanțe sau axat pe elementul provocării urmau să evalueze dacă acțiunile așa zisului provocator au avut efectul provocării și dacă infracțiunea putea fi comisă fără intervenția provocatorului;

- a dovedit pe deplin lipsa vreunui element de provocare, fapt invocat de apărare la toate etapele judecării cauzei, iar alegațiile apărării puse la baza deciziei nominalizate referitoare la presupusa provocare a inculpatului Sandu Marin la comiterea faptelor de corupere, sunt nefondate;

- suspiciunea de comitere a infracțiunilor de corupere încriminat inculpatului Sandu Marin o desprindem din discuțiile avute dintre Sandu Marin cu Mîndrilă, în care anume inculpatul Sandu Marin vociferează primele elemente de pretindere „trebuie să le ucizi pe amândouă sau nu ucizi nici pe unul, sau șapte puncte de penalizare până la un an de zile, sau dacă vrei poți să șezi” (minutul 26 al înregistrării din data de 25.07.2013). Chiar dacă discuția comportă un caracter consultativ, anume Marin Sandu exteriorizează inițiativa tranzacției coruptibile – „caroci eu îți spun ... 243 ... 200 de litri de „solearcă” ca să nu te „lișască”” {minutul 23 al înregistrării din data de 25.07.2013), iar pe durata acestei discuții martorul niciodată nu a inițiat discuții privind transmiterea unor sume de bani și nici nu a dat de înțeles că ar dori să promită sau să ofere bani. Mai mult chiar, nu există nici un indiciu verbal, nici măcar o rugămintă a lui Mîndrilă Iulian adresată lui Sandu Marin de a-1 ajuta într-un mod „illegal” sau careva rugăminți, solicitări insistente, în schimbul unor favoruri;

- în speță supusă examinării, nu există nici o probă care ar fi dovedit că în cauza penală de acuzare a lui Sandu Marin și Coval Dorin au fost utilizați ofițeri sub acoperire sau agenți ai acestora;

- nu a fost constatat faptul că, Mîndrilă Iulian a acționat la inițiativa agenților statului, cum nu există și nici o dovadă ce ar indica la activitatea de provocare la acte de corupere, or acestea trebuie să implice forme concrete de instigare, susceptibile de a genera sub aspect intelectual luarea unei decizii de a comite infracțiunea;

În ce privește achitarea lui Coval Dorin de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 307 alin. (1) Cod penal (învinuirea din cadrul Rechizitoriului din 20.05.2014, respectiv și pe învinuirea adusă inculpatului Coval Dorin prin rechizitoriul din 17.05.2015) din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii, nefiind prezentă latura subiectivă cauzarea indică că, de și colegiul reține că, în speță a fost dovedită existența componentei „contrare legii”, totuși notează că nu a fost demonstrată componenta „cu bună-știință”, fapt ce relevă lipsa intenției inculpatului Coval Dorin de a pronunța o încheiere contrară legii, precum și lipsa motivului și scopului infracțiunii.

- versiunea inculpatului precum că, Mîndrilă Iulian a scris o cerere prin care a solicitat retragerea contestației depuse, iar această cerere ar fi dispărut din dosarul contravențional, sau poate că ar fi fost sustrasă de angajații CNA în cadrul ridicărilor și perchezițiilor efectuate, nu este confirmată prin alte probe decât afirmațiile inculpatului Coval Dorin și la fel nu este în stare să genereze apariția unor dubii asupra acuzației înaintate;

- martorul Vrabie Aliona nu a putu confirma poziția inculpatului privind dispariția cererii, ci doar faptul că în perioada în care Coval Dorin cunoștea că în privința sa este pornită o urmărire penală întreba martorul dacă nu a găsit o cerere;

- nici martorul Mîndrilă Iulian nu a confirmat că ar fi depus o astfel de cerere, mai mult, această cerere nu este înregistrată în registrul de evidență a corespondenței intrate a Judecătoriei Căușeni pentru anul 2013 și nu a fost văzută de martorii Cucoș sau Stolarencu. Ultimii doar au auzit despre ea din cuvintele aceluiași Dorin Coval.

- dimpotrivă, după primirea tichetelor și a banilor și eroarea de a nu conexa dosarul aferent contestației lui Iulian Mîndrilă cu dosarele privind contravențiile comise de ultimul, la motivat pe Dorin Coval să acționeze contrar legii și să emită și să pronunțe hotărârea din data de 13.08.2013 în care să indice date precum că Mîndrilă Iulian ar fi depus cererea în cauză, precum și să examineze cauza în lipsa ultimului, care a convenit la 12.08.2013 cu Sandu Marin să nu vină în ședință.

- circumstanțele stabilite în cadrul urmăririi penale dovedesc fără dubii că, Mîndrilă Iulian nu a depus nici o cerere, iar a inclus date ce nu corespund adevărului în hotărârea din data de 13.08.2013.

- în acest sens inculpatul Coval Dorin, nu a prezentat argumente coerente cu privire la faptul că deși la 07.08.2013 se pronunțase deja în cadrul altui proces asupra aceluiași circumstanțe legate de fondul contravenției fixate prin procesul verbal xxxxx, a examinat în cadrul procesului contravențional nr. 5r-70/13 contestația la procesul verbal menționat depusă de către Mîndrilă Iulian și, lipsa acestuia, contrar prevederilor art. 33 alin.(3) în coroborare cu art.34 alin.(1) Cod penal, a pronunțat cu bună-știință o hotărâre contrară legii, prin care a dispus admiterea demersului, precum ca înaintat verbal în cadrul ședinței de către contestator, în vederea retragerii contestației;

- în cazul din speța există o confirmare juridică a faptului că, soluția adoptată de judecătorul Coval Dorin, a fost contestată și în acest sens există decizia irevocabilă a Curții de Apel Bender din 11.12.2013, prin care hotărârea din 13.08.2013, a fost casată.

- în consecință, prin fetele comise de către Coavl Dorin, lui Mîndrilă Iulian i-au fost lezate drepturile și interesele ocrotite de lege, inclusiv fiindu-i încălcat dreptul un proces echitabil, drept consfințit de prevederile art.6 al Convenției

Europene pentru Drepturile Omului, precum și au fost afectate interesele generale ale justiției.

- cu referire la învinuirea imputată inculpatului Coval Dorin, în partea ce ține de emiterea hotărârii în cauza „Nimerenco”, acuzarea consideră că colegiul penal urma să rețină ca fiind pertinente și concludente declarațiile martorilor acuzării, care indică direct asupra pronunțării cu bună-știință de către judecătorul Coval Dorin a hotărârii din 22.11.2012, iar cum stanțele descrise de aceștia permit a constata cu certitudine că anume Coval Dorin a pronunțat și emis hotărârea vizată, că acesta conștientiza faptul lipsei lui Nimerenco Alexandr la ședința de judecată din 22.11.2012 și faptul expunerii unei motivări false, lipsite de temei faptic și juridic.

- în sensul achitării inculpatului Coval Dorin instanța de apel nu a ținut cont de declarațiile martorului Nimerenco Alexandr care a declarat că, nu a fost înștiințat despre data ședinței, fapt confirmat prin răspunsul Filialei ÎS „Poșta Moldovei” Centrul de Poștă Căușeni cu nr. 161 din 21.11.2014, potrivit căruia citația nu a ajuns la destinatar, adică nu a fost recepționată fizic de către Alexandr Nimerenco;

- la materialele dosarului contravențional lipsește vreo confirmare că Nimerenco Alexandr ar fi primit înștiințare telefonică. De asemenea, la momentul desfășurării procesului contravențional Nimerenco Alexandr domiciliu de facto în mun. Chișinău și nu în or. Căușeni.

- martorul Andrei Cucuș, reprezentant al IP Căușeni, a declarat că nu putea să participe la ședința din 22.11.2012, deoarece nu avea împuternicirile necesare;

- la fel, versiunea inculpatului precum că indicarea datelor aferente prezenței în ședința de judecată a lui Nimerenco Alexandr s-ar datora unei confuzii (amestecarea documentelor din mai multe dosare) contravine probelor administrate în cadrul procesului penal. Inculpatul indică că greșierul ar fi amplasat greșit înscrierile în dosar. Cu toate acestea, materialele cauzei contravenționale și în special hotărârea emisă la 22.11.2012 și procesul verbal al presupusei ședințe abundă în date concrete care exclud o astfel de confuzie - numele, prenumele agentului constatator A. Cucuș; numele prenumele contravenientului - A. Nimerenco (precum și alte date personale ale acestuia); informații cu privire la contravenție etc. Conținutul hotărârii vizate relevă clar că Coval Dorin emite o hotărâre chiar dacă nu a respectat procedurile impuse de lege în acest sens;

- soluția adoptată de către inculpatul Coval Dorin a fost supusă căilor de atac, iar prin decizia irevocabilă a Curții de Apel Bender din 08.04.2014, recursul lui Nimerenco Alexandru a fost admis, iar încheierea din 22.11.2012, a fost casată;

- vinovăția lui Coval Dorin în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 42 alin.(2), 324 alin.(3) lit. a) și art. 307 alin.(1) Cod penal și respectiv vinovăția inculpatului Sandu Marin de comiterea infracțiunii prevăzute de 42 alin.(5), 324

alin.(3) lit. a) Cod penal, este dovedită pe deplin, iar instanța de fond și apel, eronat și tendențios, s-a statuat asupra oportunității achitării inculpaților.

6. La recursul ordinar declarat de către acuzatorul de stat, procuror în procuratura de circumscripție Chișinău – Devder Djulieta în comun cu acuzatorul de stat, procuror în Procuratura Anticorupție – Iachimovschi Octavian, în conformitate cu prevederile art.431 alin.(1) pct.1¹ Cod procedură penală, Coval Dorin a depus referință, în care a pledat pentru respingerea ca inadmisibil a recursului deoarece este vădit neîntemeiat iar temeiurile invocate nu se încadrează în cele prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală.

7. Judecând recursul ordinar în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit concluzionează că acesta urmează a fi admis, cu casarea totală a deciziei instanței de apel și dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța este în drept să îl admită, cu casarea totală a hotărârii atacate și să dispună rejudecarea de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Reieșind din temeiurile de drept ale recursului declarat, se reține că procurorul invocă incidența cazului de casare prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală și anume că: *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar.*

Din conținutul recursului ordinar declarat se reține că procurorul critică soluția adoptată de către instanța de apel, deoarece această instanță a însușit motivele primei instanțe, preluând constatările și lucrările acesteia, acționând cu derogare de la prevederile procesual-penale, nu a respectat regimul motivării soluției, care este expusă neclar, preluând selectiv argumentele invocate în soluția de achitare, fără a proceda la o apreciere proprie, lăsând fără argumentare fiecare din criticile invocate în apel.

Așadar, instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze, atunci când se constată comiterea erorilor de drept, ce au dus la adoptarea unei hotărâri ilegale, în același timp, verificându-se dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Din dispozițiile art. 414 Cod de procedură penală, rezultă că instanța de apel, judecând apelul, este obligată să verifice legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau să cerceteze suplimentar probele administrate de prima instanță. În vederea soluționării apelului, instanța de apel

poate da o nouă apreciere probelor. Instanța de apel, este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Prin urmare, Colegiul menționează că, declanșând o continuare a judecării cauzei în fond, apelul este o cale de atac sub aspect de fapt și de drept, întrucât odată exercitat, produce un efect devolutiv complet, în sensul că provoacă un control integral atât în fapt, cât și în drept, în privința persoanelor ce a fost declarat.

Ca supozitie a celor supra enunțate, se menționează că în sensul cerințelor art. 414 Cod de procedură penală, chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat ori trebuia să se pronunțe prima instanță și care, prin apel, se transmit instanței de apel sânt următoarele: dacă fapta reținută ori numai imputată a fost săvârșită ori nu; dacă fapta a fost comisă de către inculpat și, dacă da, în ce împrejurări a fost comisă; în ce constă participația, contribuția materială a fiecărui participant; dacă există circumstanțe atenuante și agravante; dacă probele au fost corect apreciate; dacă toate în ansamblu au fost apreciate de prima instanță prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală.

În ce privește chestiunile de drept pe care le poate soluționa instanța de apel, acestea sânt: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă normele de drept procesual, penal ori civil au fost corect aplicate și hotărârea adoptată să conțină răspuns la toate motivele invocate.

În cazul în care se constată încălcări ale prevederilor legale referitoare la chestiunile menționate supra, hotărârea instanței de apel urmează a fi desființată, cu trimiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Relevant este de specificat în acest context că, hotărârea instanței de apel, potrivit art. 417 Cod de procedură penală, trebuie să cuprindă, printre altele, și temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Deci, fiind investită cu o situație de fapt, instanța de apel, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, urmează să expună în hotărârea adoptată situația de fapt reținută pe baza probatoriului administrat și să formuleze niște concluzii temeinice, cu suport probator, privitor la vinovăția inculpatului și încadrarea juridică a faptei săvârșite de către acesta sau nevinovăția acestuia și temeiul achitării, prevăzut de normele procesual penale.

Însă, contrar celor stipulate de legea procesual-penală, în cauza deferită judecării instanța de apel nu a exercitat în deplină măsură aceste atribuții legale reglementate exhaustiv de legislator.

Astfel, verificând asupra principiului respectării normelor de drept menționate, Colegiul constată că, potrivit rechizitoriului: Coval D. a fost învinuit de către organul de urmărire penală de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de: art.42 alin.(2), 324 alin. (3) lit. a) Cod penal, adică *autor la pretinderea și primirea prin mijlocitor de către o persoană cu funcție de demnitate publică, de bunuri ce nu i se cuvin, pentru sine, pentru a îndeplini acțiuni în exercitarea funcției sale*; art. 307 alin. (1) Cod penal - *pronunțarea cu bună-știință de către judecător a unei hotărâri contrare legii*; art. 307 alin.(1) Cod penal - *pronunțarea cu bună-știință de către judecător a unei încheieri contrare legii*. Sandu M. a fost învinuit de către organul de urmărire penală de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de: art. 42 alin.(5) 324 alin. (3) lit. a) Cod penal, *a contribuit în calitate de complice la pretinderea și primirea prin mijlocitor de către o persoană cu funcție de demnitate publică de bunuri ce nu i se cuvin, pentru sine, pentru a îndeplini acțiuni în exercitarea funcției sale*.

Prima instanță i-a achitat pe inculpați de învinuirile aduse lui: Sandu Marin în baza art. 42 alin. (5), 324 alin. (3) lit. a) Cod penal, pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii; Coval Dorin în baza art. 42 alin. (2), 324 alin. (3) lit. a) Cod penal, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii și în baza art. 307 alin. (1) Cod penal (învinuirea din cadrul rechizitoriului Procuraturii Anticorupție din 20.05.2014), pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii. Totodată, Coval Dorin a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 307 alin. (1) Cod penal (învinuirea din cadrul rechizitoriului Procuraturii Anticorupție din 17.05.2015), cu liberarea acestuia de răspundere penală, din motivul intervenirii prescripției tragerii la răspundere penală.

Prin urmare, nefiind de acord cu soluția adoptată de către prima instanță, partea acuzării a atacat sentința cu apel. La rândul său, instanța de apel a adoptat o soluție prin care a respins ca neîntemeiat apelul procurorului și admis apelul inculpatului, casând parțial sentința, în partea condamnării lui Coval D. în baza art. 307 alin.(1) Codul penal (învinuirea din rechizitoriul Procuraturii Anticorupție din 17.05.2015) și pronunțată o nouă hotărâre în această parte potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin carea fost achitat Coval Dorin, învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 307 alin. (1) Codul penal, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii, în rest sentința a fost menținută. În asemenea situație, Colegiul penal va supune sintezei decizia instanței de apel, în cumul cu sentința primei instanțe.

Analizând hotărârea primei instanțe, Colegiul lărgit constată, că instanța a emis o sentință contradictorie menținută parțial de instanța de apel, deoarece concluziile instanței în partea descriptivă a sentinței vin în contradicție cu dispozitivul. Din motiv, că instanța de apel a preluat majoritatea concluziilor

enunțate în sentință, respectiv și decizia instanței de apel conține concluzii divergente.

Cu referire la învinuirea adusă lui Sandu M. în baza art. 42 alin. (5), 324 alin. (3) lit. a) Cod penal și lui Coval D. în baza art. 42 alin. (2), 324 alin. (3) lit. a) Cod penal.

Colegiul penal atestă că prima instanță i-a achitat pe inculpați de învinuirile aduse lui: Sandu Marin în baza art. 42 alin. (5), 324 alin. (3) lit. a) Cod penal, pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii; Coval Dorin în baza art. 42 alin. (2), 324 alin. (3) lit. a) Cod penal, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii, soluție menținută în acest sens și de instanța de apel.

Însă, în motivare, prima instanță a indicat: *„Totodată, pornind de la faptul că în cadrul aceluiași rechizitoriu al Procuraturii Anticorupție din 09.11.2013 și în baza ordonanței de punere sub învinuire din 23.10.2013 a inculpatului Sandu Marin privind comiterea infracțiunii prevăzute de art.art. 42 alin. (5), 324 alin. (3) lit. a) Cod penal și deoarece fapta se pretinde a fi comisă în participație cu inculpatul Coval Dorin, iar această învinuire este indisolubil legată de cea de-a doua învinuire a inculpatului Coval Dorin de comitere a infracțiunii prevăzute la art. 307 alin. (1) Cod penal, pe episodul cu martorul denunțător Mîndrilă Iulian,..”*(f.d. 69 v. X), concluzie preluată și de instanța de apel (f.d. 171 v. XI).

Deci, reieșind din cele expuse mai sus, instanța de fond, cu toate că a constatat că, fapta se pretinde a fi comisă în participație de către inculpații Sandu M. și Covali D., (care constituie cooperarea cu intenție a două sau mai multor persoane la **săvîrșirea unei infracțiuni intenționate**), instanțele rețin temeieri de achitare diferite, în privința lui: Sandu Marin - fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii; Coval Dorin - nu s-a constatat existența faptei infracțiunii, cu toate că au fost acuzați de comiterea actelor de corupție, pentru aceleași fapte, în aceleași circumstanțe, cu diferențe ce țin de gradul de participație al fiecăruia- complice pentru Sandu M. și autor pentru Coval D.

Tot în partea motivată, prima instanță a constatat:

- *„Astfel, instanța reține că, evenimentele descrise în actul de acuzare au avut loc, reținînd în acest sens argumentele acuzării ca fiind probate”* (f.d.69 v. X);

- *„La acest aspect sunt relevante și declarațiile date de martorul Iulian Mîndrilă, până la depunerea de către ultimul a cererii precum că ar fi dat anterior declarații false... Existența unei comunicări cu Marin Sandu este demonstrată și prin înregistrările audio recunoscute în calitate de corp delictși audiete în ședință”*;

- *„Astfel, pretinderea de către inculpatul Sandu Marin a bunurilor indicate, este confirmată prin ansamblul discuțiilor purtate de lata de 05.08.2013 între cei doi...”*

- *„Momentul transmiterii tichetelor și a banilor inculpatului Sandu Marin, este confirmat prin rezultatele măsurii speciale de investigații controlul transmiterii banilor și a*

altor valori materiale, precum și prin rezultatele urmăririi vizuale din data de 07.08.2013.... Potrivit înregistrărilor reproduse în cadrul cercetării judecătorești, administrate în cadrul prezentului proces penal, în calitate de corp delict, inculpatul Marin Sandu este persoana care vine cu inițiativa transmiterii tichetelor pentru alimentarea cu combustibil..." (f.d.70 v. X);

- „Prin urmare, probele administrate mai sus, combat declarațiile inculpatului Marin Sandu referitor la evenimentele descrise în rechizitoriu și constatate în cadrul prezentului proces penal în cadrul ședinței de judecată, pe acest segment al evenimentelor faptice care s-au produs, fiind confirmată pretinderea și primirea bunurilor materiale de către inculpatul Sandu Marin (f.d.72 v. X)

În continuare, tot în partea motivată, prima instanță menționează, că „...instanța de judecată a administrat o serie de probe, atât la cererea părții apărării, cât și la cererea acuzării de stat, probatoriul relevant mai sus, din care se confirmă provocarea la comiterea infracțiunii..." (f.d.72 v. X);

- „... obiectivul dosarului penal intentat în privința inculpatului Sandu Marin, putea fi atins prin reținerea acestuia în flagrant, în condițiile în care s-a stabilit prin raport transmiterea bunurilor acestuia, fapt ce reconfirmă concluzia indicilor plauzibile de provocare, și că acțiunea în ansamblu îl viza și pe inculpatul Coval Dorin.”;

Deci, reieșind din concluziile expuse mai sus, de către prima instanță, în motivarea soluției adoptate, Colegiul penal lărgit constată că, acestea sunt contradictorii, adică pe de o parte, se constată că prin probele administrate se atestă că, evenimentele descrise în actul de acuzare au avut loc, fiind confirmată pretinderea și primirea bunurilor materiale de către inculpatul Sandu Marin, iar pe de altă parte se statuează de către aceeași instanță, că prin probatoriul administrat se confirmă provocarea la comiterea infracțiunii a ambilor inculpați.

Astfel, Colegiul penal lărgit apreciază concluziile instanței de apel menționate supra, ca fiind confuze și care nu se conciliază reciproc.

De asemenea, analizând hotărârea adoptată de către prima instanță, Colegiul lărgit constată, că deși în partea dispozitivă a sentinței, în privința lui Covali D. este indicat temeiul de achitare și anume – *nu s-a constatat existența faptei infracțiunii*; iar în privința lui Sandu M. este indicat temeiul de achitare – *fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii*, însă în partea descriptivă a sentinței, instanța de judecată indică concluzii din care rezultă și alte temeiuri de achitare, de rând cu cele indicate în dispozitiv, în cele din urmă soluție menținută de instanța de apel.

Astfel, Colegiul consideră esențial de elucidat următorul aspect, prin prisma conținutului sentinței și deciziei în cumul:

Potrivit sentinței de achitare, în partea descriptivă, prima instanță a indicat:

- „... se atestă că expunerea faptelor pretinderii și primirii, atât la descrierea faptelor (care lipsește în sarcina acestuia, fiind descrise faptele mijlocitorului Sandu Marin), la fel și

la analiza probelor (care este bazată pe prezumții derivate din probe indirecte), nu întrunesc elementele unei învinuiri precise, clare și previzibile, învinuirea inculpatului Coval Dorin de comiterea infracțiunii de la art. 324 alin. (3) lit. a) Cod penal, fără invocarea concretă, precisă și previzibilă a circumstanțelor concrete ale comiterii sub aspectul ambelor modalități de comitere, în același timp și cu raportare la probele care le dovedesc, nu corespunde cerințelor legii privind sesizarea instanței de judecată și respectiv, judecarea cauzei, motiv pentru care, potrivit art. 251 alin. (2) CPP, atrage nulitatea actului procedural respectiv (f.d. 67 v. X), astfel prima instanță arată, că nu este întrunită latura obiectivă a infracțiunii incriminate inculpatului Coval D., semnalând temeiul de achitare fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

În continuare, prima instanță invocă: „*La verificarea versiunii de provocare, invocată constant de partea apărării, atât la faza urmăririi penale, cât și la faza examinării cauzei, instanța de judecată a administrat o serie de probe, atât din cererea părții apărării, cât și la cererea acuzării de stat, probatoriul relevant mai sus, din care se confirmă provocarea la comiterea infracțiunii...*”, astfel prima instanță semnalează temeiul de achitare nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

La fel, prima instanță a mai constatat, că „... instanța constată existența provocării și inculpatul Sandu Marin urmează a fi achitat în baza art. 390 alin. (1) pct. 3) Cod de procedură penală, întrucât lipsește intenția (aceasta fiind determinată de întreaga acțiune de provocare, în ansamblul ei), ca element conctitutivo al infracțiunii, respectiv, în speță nu este întrunită latura subiectivă a infracțiunii de corupere pasivă. Având în vedere că în speța dată, nu sunt întrunite condițiile pentru angajarea răspunderii penale a lui Sandu Marin de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (5), 324 alin. (3) lit. a) Cod penal, sub aspectul lipsei probelor pertinente, obiective și veridice, dobândite legal care ar confirma săvârșirea infrațiunii..., inculpatul urmând a fi achitat din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii”, astfel în acest citat prima instanță se contrazice, indicând la existența provocării în privința inculpatului Sandu Marin și că nu sunt întrunite condițiile pentru angajarea răspunderii penale, semnalând temeiul de achitare nu s-a constatat existența faptei infracțiunii, însă ulterior motivează că lipsește intenția, nu este întrunită latura subiectivă a infracțiunii de corupere pasivă, considerând că, inculpatul Sandu M. urmează a fi achitat din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii, semnalând alt temei de achitare.

Analizând temeiurile de achitare din partea descriptivă și din dispozitivul sentinței, menținută în această parte de instanța de apel, Colegiul observă o neconcordanță în stabilirea temeiului ce stă la baza achitării lui Sandu M. și Coval D., fiind constatate în sentință concluzii cu temeiuri de achitare diferite: „*nu s-a constatat existența faptei infracțiunii*”, în privința inculpatului Sandu M., cu toate că a fost achitat din motiv „*fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii*”, și invers în privința inculpatului Coval D., în dispozitiv este indicat temeiul de

achitare – nu s-a constatat existența faptei infracțiunii, însă în descriptiv sunt indicate concluzii, precum că fapta inculpatului Coval D. nu întrunește elementele infracțiunii.

Astfel, Colegiul atestă că menționarea concomitentă a 2 temeuri de achitare care se exclud una pe alta, în aceeași hotărâre judecătorească, în privința aceluiași inculpat, este o eroare de procedură, fapt ce în viziunea Colegiului, semnaleză prezența temeiului pentru recurs „*motivarea soluției contrazice dispozitivului hotărârii*”, care este prevăzută la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

Cu referire la învinuirea adusă lui Coval D. în baza art. 307 alin. (1) Cod penal (învinuirea din rechizitoriul Procuraturii Anticorupție din 20 mai 2014).

Instanța de recurs reține că, pe acest episod, în învinuirea înaintată lui Coval D., este indicat că „... *La data numită, judecătorul Coval Dorin, aflându-se în incinta Judecătoriei Căușeni, situată în or. Căușeni, str. Ștefan cel Mare 6, fiind conștient de faptul că, anterior la 07.08.2013, se pronunțase deja în acdrul altui proces asupra aceluiași circumstanțe legate de fondul contravenției fixate prin procesul verbal nr.7318351713094163 din 12.07.2013, a examinat în cadrul procesului contravențional nr.5r-70/13, contestația la procesul verbal menționat, depusă de către Iulian Mîndrilă, și în lipsa acestuia, contrar prevederilor art. 33 alin. (3) în coroborare cu art. 34 alin. (1) CPP, care stabilesc că „judecătorul este obligat să facă declarație de abținere de la judecarea cauzei... în cazul în care a mai participat în calitate de judecător la examinarea aceleiași cauze în primă instanță...”, a pronunțat cu bună știință o hotărâre contrară legii, prin care a dispus admiterea demersului, precum că a înaintat verbal în cadrul ședinței de către contestator, în vederea retragerii contestației*”

Colegiul penal stabilește că, prima instanță l-a achitat pe Coval D. de învinuirea adusă în baza art. 307 alin. (1) Cod penal (învinuirea din rechizitoriul Procuraturii Anticorupție din 20 mai 2014), pe motiv că, fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii, soluție menținută pe acest capăt și de instanța de apel.

Elocvent în acest sens, Colegiul lărgit evidențiază, că în partea descriptivă a sentinței la pag. 98 v. X, prima instanță constată că actul de acuzare, în esență, atestă următoarele încălcări, care ar fi dus la pronunțarea unei hotărâri ilegale: indicarea prezenței contestatului în ședință, care nu a fost prezent; indicarea existenței unei contestații, care nu a existat; omisiunea judecătorului de a se abține în condițiile în care a soluționat anterior o altă cauză și s-a expus asupra fondului; omisiunea de a conexa cele două cauze. Concluzii similare, preluate din sentință se regăsesc și în pct. 108 al deciziei adoptate de către instanța de apel.

Tot la acest capitol, instanța de recurs notează, în continuare, în descriptiv, prima instanță, se expune detaliat asupra acestor învinuirii constatate din actul de acuzare: inclusiv asupra omisiunii judecătorului de a conexa cele două cauze la v.

X, f.d. 98, indicarea prezenței contestatarului în ședință, care nu a fost prezent; indicarea existenței unei contestații, care nu a existat v. X, f.d. 99, 100. Raționamente, care de asemenea au fost incluse și în pct. 112-122 a hotărârii instanței de apel.

Deci, în urma sintezei concluziilor evocate de către instanțele de fond în hotărârile adoptate, Colegiul observă că, aceste instanțe au dat apreciere unor elemente, precum „indicarea prezenței contestatarului în ședință, care nu a fost prezent; indicarea existenței unei contestații, care nu a existat; omisiunea de a conexe cele două cauze”, depășind limitele învinuirii formulate în rechizitoriu, contrar prevederilor art. 325 alin. (1) Cod de procedură penală, în care sunt indicate doar două aspecte ce au dus la pronunțarea cu bună știință a unei hotărâri contrară legii, și anume: „*a examinat în lipsa acestuia*” și „*contrar prevederilor art. 33 alin. (3) în coroborare cu art. 34 alin. (1) CPP*”.

Alt aspect ce necesită a fi nominalizat la analiza hotărârilor contestate, este faptul că, în partea descriptivă a sentinței la pag. 100, 101 v. X, este indicat că „*Prin urmare, declarațiile martorilor coroborate cu ale inculpaților, confirmă faptul formulării de către Iulian Mîndrilă a cererii de retragere a contestației...*”. „*Instanța respinge argumentele acuzării referitor la faptul că, această cerere nu este înregistrată în registrul de evidență a corespondenței intrate a Judecătoriei Căușeni pentru anul 2013- or argumentele nu sunt pertinente în contextul constatărilor de mai sus, și a explicațiilor inculpatului Coval că cererea lui Mîndrilă de retragere a contestației, a fost scrisă pe numele judecătorului Dorin Coval, și nu pe numele președintelui judecătoriei...*”, raționamente ce vin în contradicție cu concluziile din decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bender din 11 decembrie 2013, care este o hotărâre judecătorească rămasă definitivă și irevocabilă, capătând putere de lucru judecat, în care s-a constatat că „... la materialele cauzei contravenționale menționate nu este anexată nici o cerere scrisă din partea contravenientului Mîndrilă Iulian, prin care respectivul ar fi solicitat retragerea contestației sale, din motioul expirării necesității examinării ei, fapt negat în recursul său și de către contravenientul Mîndrilă Iulian”, or faptele stabilite prin hotărârea judecătorească irevocabilă, sunt obligatorii, nu se cer a fi dovedite din nou și nu pot fi contestate la judecarea pricinii în cauză.

Elocvent în acest sens, Colegiul lărgit evidențiază și faptul că, în continuare, prima instanță, tot la pag 100 v. X, a indicat că, „... *la fel, declarațiile martorilor confirmă suspiciunile dispariției cererii de retragere a contestației ca rezultat al acțiunilor colaboratorilor CNA ...*”, însă la materialele cauzei nu este anexată o careva plângere asupra acțiunilor colaboratorilor CNA și nici o hotărâre a unui organ judiciar, referitor la acest aspect.

Cu referire la învinuirea adusă lui Coval D. în baza art. 307 alin. (1) Cod penal (învinuirea din rechizitoriul Procuraturii Anticorupție din 17 februarie 2015).

Pe acest episod, Colegiul penal reține că, Coval Dorin a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 307 alin. (1) Cod penal (învinuirea din cadrul rechizitoriului Procuraturii Anticorupție din 17.02.2015), cu liberarea acestuia de răspundere penală, din motivul intervenirii prescripției tragerii la răspundere penală. Însă, instanța de apel a casat parțial sentința, în partea condamnării lui Coval D. în baza art. 307 alin.(1) Codul penal și a pronunțat o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care a fost achitat Coval D., învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 307 alin. (1) Codul penal, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

Astfel, în dispozitivul deciziei (f.d.129 v. XI), se indică: „... *casând parțial această sentință, în partea condamnării lui Coval D. în baza art. 307 alin.(1) Codul penal (învinuirea din rechizitoriul Procuraturii Anticorupție din 17.05.2015)...*”, însă din materialele cauzei se atestă, că nu există așa rechizitoriu din 17.05.2015, dar din 17 februarie 2015.

Mai mult ca atât, instanța de recurs consideră necesar de clarificat și următorul aspect, prin prisma deciziei:

Potrivit deciziei de achitare, pe acest capăt de acuzare, în partea descriptivă, instanța de apel, la pct. 131, a indicat concluzia, precum: „...*Totodată, probele enunțate supra nu demonstrează faptul pronunțării cu bună-știință de către judecător a unei încheieri contrare legii*”, reieșind din concluzia enunțată, Colegiul lărgit atestă, că de fapt, instanța de apel semnalează temeiul de achitare prevăzut la pct. 1) alin. (1) art. 390 Cod de procedură penală, unde este stipulat că, sentința de achitare se adoptă dacă nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Mai departe, instanța de apel, la pct. 144, stabilește că „... *partea acuzării nu a prezentat probe concludente și pertinente care să probeze toate circumstanțele cauzei și săvârșirea de către inculpatul Coval Dorin a infracțiunii imputate prevăzute de art. 307 alin. (1) Cod penal*”, semnalând temeiul de achitare prevăzut de art. 390 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală, fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

În continuare, Colegiul menționează, că de rând cu motivele de achitare indicate de instanța de judecată ierarhic inferioară în hotărâre, aceasta relevă și alte concluzii sub aspectul temeiului de achitare prevăzut la pct. 3) alin. (1) art. 390 Cod de procedură penală, care a și fost enunțat în concluziile finale și în partea dispozitivă a deciziei, și anume – fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

Elocvent în acest sens, Colegiul lărgit evidențiază, că în partea descriptivă a deciziei în pct. 132, 137, 144, 145, instanța de apel a conchis că, inculpatul, Simon

M., urmează a fi achitat, din motivul că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii, dat fiind faptul că nu a fost demonstrată intenția inculpatului la comiterea infracțiunii, astfel lipsește latura subiectivă a infracțiunii.

Deci, în urma sintezei concluziilor evocate de către instanța de apel în hotărârea adoptată, Colegiul observă o inadvertență în stabilirea temeiului ce stă la baza achitării lui Covali D., fiind constatate în decizie concluzii cu temeiuri de achitare diferite: „nu s-a constatat existența faptei infracțiunii”, „fapta nu a fost săvârșită de inculpat” și „fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii”, temeiuri prevăzute de art. 390 alin. (1) pct. 1), 2) și 3) Cod de procedură penală.

În altă ordine de idei, Colegiul penal lărgit atestă că, în învinuirea înaintată lui Coval D., este indicat că „... a examinat în cadrul procesului contravențional nr. 4d-1023/12, demersul agentului constatator al SPR a CGP mun. Chișinău, Marian Nicolae, de înlocuire a amenzii aplicate lui Nimerenco Alexandr și, în lipsa ultimului, căruia nu i-a fost asigurată prezența în ședința de judecată în modul prevăzut de lege, precum și în lipsa agentului constatator, contrar prevederilor art.452 Cod contravențional, care stabilește că „Cauza contravențională se judecă de instanța de judecată în ședință publică, oral, nemijlocit și în contradictoriu”, a prevederilor art.455 alin.(2) Cod contravențional (în redacția momentului examinării cauzei), care stabilește că „Prezența agentului constatator la ședința de judecare a cauzei contravenționale este obligatorie. Neprezentarea agentului constatator, legal citat, fără motive întemeiate și fără înștiințarea prealabilă a instanței duce la încetarea procesului contravențional, cu emiterea, după caz, a unei încheieri interlocutorii”, a admis demersul menționat și a dispus prin încheiere înlocuirea pedepsei cu amenda cu „privarea de dreptul de a conduce vehicule”. Prin decizia irevocabilă a Curții de Apel Bender din 08.04.2014, recursul lui Nimerenco Alexandru a fost admis, iar încheierea din 22.11.2012 emisă de judecătorul Judecătoria Căușeni Coval Dorin a fost casată. ...”.

Instanța de apel, în partea descriptivă a deciziei, la f.d.128 v. XI, constată că „Astfel, reieșind din cele menționate supra și în lipsa probelor care să demonstreze intenția inculpatului Coval Dorin la comiterea infracțiunii, Colegiul consideră că lipsește latura subiectivă a infracțiunii”, ulterior menționează că „... Colegiul reamintește declarațiile inculpatului și ale martorilor, conform cărora, după părerea lor, a fost comisă o eroare mecanică”.

Reieșind din cele expuse, se atestă că instanța de apel, constată lipsa intenției, astfel lipsa laturii subiective în acțiunile lui Coval D., bazându-se pe declarațiile inculpatului și a martorilor, care consideră că, a fost comisă o eroare mecanică, fără a da apreciere și a se expune asupra tuturor probelor în cumul, inclusiv asupra deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bender din 08 aprilie 2014, care a fost pusă la baza învinuirii, și în care se constată că „în demersul agentului constatator Inspector al SPR a CGP mun. Chișinău, Nicolai Marian, nu conține data și număr de ieșire de la CGP, de asemenea nu conține număr de intrare la Judecătoria Căușeni și data intrării

în judecătore. Demersul în cauză nu este semnat de către agentul constatator. De asemenea, la materialele cauze lipsește dovada de citare a contravenientului Nimerenco A., cu toate că conform procesului-verbal al ședinței de judecată din 22.11.2012 (f.d.12), ultimul a fost prezent în ședința de judecată și a recunoscut că nu a achitat amenda din motiv că a fost ocupat cu alte activități. ...”

Mai mult ca atât, verificând argumentele instanței de apel expuse în decizie, în raport cu actele cauzei, Colegiul penal lărgit constată, la pct. 144, se indică: „... Colegiul reiterează că partea acuzării nu a prezentat probe concludente și pertinente care să probeze toate circumstanțele cauzei și săvârșirea de către inculpatul Coval Dorin a infracțiunii imputate prevăzute de art. 307 alin. (1) Cod penal, iar răspunderea penală a judecătorului în temeiul art. 307 Cod penal poate surveni doar în urma unei interpretări restrictive și doar în baza unor probe incontestabile, care ar demonstra intenția judecătorului la emiterea actului judecătoresc contrar legii, iar în speță este vorba despre un caz clasic de eroare tehnică ce denotă lipsa intenției...” fără a dezvălui prin ce s-a manifestat eroarea tehnică.

Alt aspect ce necesită a fi nominalizat la analiza hotărârii contestate, este faptul că instanța de apel a omis să se expună și asupra argumentului acuzării, precum că lui Nimerenco Alexandr i-a fost lezat dreptul legal de a conduce și circula liber cu mijlocul de transport, drept consfințit de art. 27 alin. (1) din Constituția Republicii Moldova.

Din considerentele expuse, Colegiul penal statuează, că decizia instanței de apel în cauza dată, este afectată de insuficiență și contradicții în partea motivării soluției adoptate, ceea ce este incident cazului de casare invocat în speță și prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și anume, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivului hotărârii, iar erorile admise de către instanța de apel nu pot fi corectate în ordinea procedurii de recurs, deoarece instanța de recurs nu este abilitată cu atribuții de a judeca cauza și a se pronunța asupra legalității sentinței, substituind instanța care a judecat apelul cu încălcarea prevederilor procesuale-penale la pronunțarea hotărârii judecătorești.

În asemenea condiții, instanța de recurs conchide de a admite recursul ordinar declarat la caz, iar decizia instanței de apel urmează a fi casată total cu remiterea cauzei în instanța de apel la rejudecare, în alt complet de judecători, pentru adoptarea unei soluții corecte.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care prevăd procedura de rejudecare și limitele acesteia: să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile legii procesual-penale asupra motivelor esențiale invocate în cererile de apel; să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate, să verifice și să aprecieze probele

administrare și examinate în instanță în strictă conformitate cu cerințele legii, să le dea o evaluare cuvenită cu argumentarea admisibilității sau inadmisibilității fiecărei probe examinate, să elucideze faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei date; să-și argumenteze clar concluziile în decizia adoptată, iar în caz de adoptare a unei concluzii de vinovăție sau nevinovăție a inculpaților, să emită o soluție clară, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, de practica unitară în acest domeniu, precum și de practica relevantă a CtEDO, și să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

8. În conformitate cu prevederile art. 434, 435 alin.(1) pct.2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit

DECIDE:

Admite recursul ordinar declarat de către acuzatorul de stat, procuror în Procuratura de Circumscripție Chișinău – Devder Djulieta în comun cu acuzatorul de stat, procuror în Procuratura Anticorupție – Iachimovschi Octavian.

Casează decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 iunie 2019, în cauza penală privindu-i pe *Coval Dorin xxxxx și Sandu Marin xxxxx*, cu dispunerea rejudecării cauzei de către Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Decizia motivată pronunțată integral la **23 iulie 2020**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Cobzac Elena

Toma Nadejda

Diaconu Iurie

Guzun Ion